

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΟΝ ΒΗΜΑ

ΙΟΗΜΕΡΟΣ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΔΙΔΑΚΤΗΣ ΟΜΟΔΙΑΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ' - ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 510

ΑΘΗΝΑΙ 1 ΜΑΡΤΙΟΥ 1963

ΗΡΘΗ Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΠΙΣΤΡΑΤΕΥΣΙΣ ΤΩΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ

Τὴν 27ην Φεβρουαρίου 1963 δι' ἀποφάσεως τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας, δημοσιευθείσης εἰς τὸ ὑπ' ἀριθμὸν 82 Φ.Ε.Κ. (Τεῦχος Δεύτερον) ἤρθη ἡ πολιτικὴ ἐπιστρατεύσις τῶν Ἐκπαιδευτικῶν, ἧτις διήρκεσεν ἡμέρας καὶ αἱ ἀγωνιστικαὶ τούτων ἐκδηλώσεις.

Ἀριθ. 23241

Περὶ λήξεως τῆς πολιτικῆς ἐπιστρατεύσεως τῶν λειτουργῶν τῆς Μέσης καὶ τῆς Στοιχειώδους Ἐκπαιδεύσεως.

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΕΘΝ. ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν 1) τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 2 τοῦ Α.Ν. 1984/1939 «περὶ ὀργανώσεως τῆς πολιτικῆς καὶ οἰκονομικῆς ἐπιστρατεύσεως τῆς Χώρας», ὡς συνεπληρώθη διὰ τοῦ ἀρθροῦ 1 Α.Ν. 450/1945 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1984/1939 Α.Ν. κλπ.» καὶ 2) τὸ γεγονός ὅτι ἐπανελήφθη καὶ συνεχίζεται κανονικῶς ἡ λειτουργία τῶν ἀνὰ τὴν Χώραν σχολείων Μέσης καὶ Στοιχειώδους Ἐκπαιδεύσεως, ἀποφασίζομεν :

Κηρύσσομεν λήξασαν ἀπὸ σήμερον τὴν διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 14773 τῆς 7 Φεβρουαρίου 1963 ἡμετέρας ἀποφάσεως κηρυχθείσαν πολιτικὴν ἐπιστρατεύσιν τῶν λειτουργῶν Μέσης καὶ Στοιχειώδους Ἐκπαιδεύσεως.

Ἡ παροῦσα δημοσιευθῆτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 27 Φεβρουαρίου 1963

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΓΡ. ΚΑΣΙΜΑΤΗΣ

Ἡ ἀνακοίνωσις τῆς ἀνωτέρω ἀποφάσεως ἐγένετο ἀπὸ τοῦ ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ Ἀθηνῶν τὴν ἑσπέραν τῆς ἰδίας ἡμέρας καὶ ὁμοῦ μὲ τὴν ἀπόφασιν τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν περὶ καταβολῆς τῶν ἀποδοχῶν, αἵτινες εἶχον παρακρατηθῆ διὰ τὰς ἡμέρας ἀπεργίας.

Σχετικῶς μὲ τὰ ἀνωτέρω ἐλέχθησαν καὶ ἀνέγραψεν ὁ τύπος τὴν ἐπομένην τὰ ἀκόλουθα :

«Τὰ μέτρα ταῦτα ἐλήφθησαν ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ἐν τῇ ἐπιθυμίᾳ τῆς νὰ μὴ ὑπάρξῃ εἰς τὸ σῶμα τῶν Ἐκπαιδευτικῶν καμμία κύρωσις διὰ τὴν ἀπεργίαν καὶ θεωρούσης ὅτι, ὡς καὶ ἄλλοτε ἐλέχθη ἀρμοδιῶς, μετὰ ἀπὸ αὐτὴν δὲν ὑπάρχουν νικηταὶ καὶ νικημένοι. Ὑπάρχει μόνον τὸ συμφέρον τοῦ ἔθνους καὶ τῆς Παιδείας, διὰ τὸ ὅποιον εἶναι ἀπαραίτητος ἡ συνεργασία ὄλων τῶν ὀργάνων τῆς Πολιτείας. Τὴν συνεργασίαν αὐτὴν μὲ τοὺς Ἐκπαιδευτικούς θεωρεῖ ἀναγκαίαν καὶ ἡ Κυβέρνησις καὶ διὰ τοῦτο προέβη ἐξ ἰδίας τῆς πρωτοβουλίας εἰς τὴν ἄρσιν ὄλων τῶν συνεπειῶν καὶ τῶν καταλοίπων τῆς ἀπεργίας τῶν».

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ ΤΗΣ Δ.Ο.Ε.

Ἡ Δ.Ο.Ε. λαβοῦσα γνῶσιν τῶν ἀνωτέρω, ἐξέδωκε τὴν ἐπομένην (σήμερον) τὸ ἀκόλουθον ἀνακοινωθέν :

«Βαθεῖαν ἀνταπόκρισιν εἶχεν εἰς τὸν Διδασκαλικὸν Κόσμον τῆς χώρας, τὸ σημεῖον τῆς κυβερνητικῆς ἀνακοινώσεως, ἧτις ἐξεδόθη ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς ἄρσεως τῆς ἐπιστρατεύσεώς του, τὸ ἀναφερόμενον εἰς τὴν ἐπιθυμίαν τῆς συνεργασίας τῆς Κυβερνήσεως μετὰ τῶν Ἐκπαιδευτικῶν, τὴν ὁποίαν «θεωρεῖ ἀναγκαίαν», δοθέντος ὅτι ἡ ἡγεσία τῆς Δ.Ο.Ε. κατ' ἐπανάληψιν ἐπισήμανε τὰς πλείον ἢ δυσμενεῖς ἐπιπτώσεις, τὰς ὁποίας ἔχει ἐπὶ τῆς καθόλου ἐκπαιδευτικῆς λειτουργίας ἡ συνεχῆς ἀντιδικία ἐπισήμου Κράτους καὶ

Ἐκπαιδευτικῶν, πρὸς τὸν σκοπὸν δὲ αὐτὸν ἐζήτησεν ἀμέσως ὅπως γίνῃ δεκτὴ εἰς ἀκράσιν ἀπὸ τὸν ἀρμόδιον Ὑπουργὸν τῆς Παιδείας.

Τὴν ἀνωτέρω κυβερνητικὴν ἐκδήλωσιν ὁ Κλάδος τῶν Διδασκάλων ἐρμηνεύει ὡς ἐνέργειαν καλῆς θελήσεως ἐναντι τῶν Ἐκπαιδευτικῶν πρὸς ἄρσιν τῆς μειονεκτικῆς θέσεως αὐτῶν ἐκ τῆς ἀνίσου καὶ ἀδίκου μεταχειρίσεώς των, θέλει δὲ νὰ πιστεύῃ, ὅτι λίαν συντόμως θὰ χωρήσῃ ἡ Κυβέρνησις εἰς τὴν ἱκανοποίησιν τῶν αἰτημάτων του, τὰ ὁποία μέχρι στιγμῆς παραμένουν εἰς τὸ ἀκέραιον ἀνικανοποίητα.

Παρὰ ταῦτα εἴμεθα ὑποχρεωμένοι νὰ παρατηρήσωμεν, ὅτι ἂν καὶ ἡ Κυβέρνησις εἰς τὴν ἀνακοινώσιν τῆς δηλοῖ, ὅτι «προέβη εἰς τὴν ἄρσιν ὄλων τῶν συνεπειῶν καὶ καταλοίπων τῆς ἀπεργίας διὰ νὰ μὴ ὑπάρξῃ εἰς τὸ σῶμα τῶν Ἐκπαιδευτικῶν καμμία κύρωσις», ἐν τούτοις ἀφήσεν ἐπὶ τοῦ σώματός των τὴν μεγαλύτεραν χαίνουσαν πληγὴν ἐκ τοῦ καιροῦ τραύματος, τὸ ὅποιον ἐπέφερον ἡ ἀπόφασις τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, δι' ἧς καταργεῖται ὁ θεσμὸς τῶν ἐκ τῆς Ἐκπαιδεύσεως προερχομένων Διευθυντῶν τῶν Ἐκπαιδευτικῶν Διευθύνσεων, ὅστις δὲν ἀποτελεῖ μόνον κατάρκτησιν τῶν Κλάδων, ἀλλὰ καὶ καθεστῶς ἐπιβληθὲν ἀπὸ δεκαετηρίδων ἐξ αὐτῆς ταύτης τῆς δυνάμεως τῶν πραγμάτων.

Οἱ Ἐκπαιδευτικοὶ ἀναμένουν, ὅτι ἡ Κυβέρνησις θὰ προβῇ εἰς τὴν ἀνάκλησιν τῆς ἀφορώσης τὸ θέμα τοῦτο πράξεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, συμφωνῶς ἄλλωστε πρὸς τὴν περὶ ἄρσεως ὄλων τῶν συνεπειῶν καὶ καταλοίπων τῆς ἀπεργίας» δηλώσιν αὐτῆς.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑ

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΗΝ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΝ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ξενοφώντος 15α

Ἀθήνας

28.2.63

Ἀρθεῖσις Πολιτικῆς ἐπιστρατεύσεως σπεύδομεν συγχαρῶμεν Ἡγεσίαν Κλάδου διὰ ὄντως μελετημένην ὀργάνωσιν καὶ εὐστοχῶν κατεύθυνσιν μεγαλειώδους, ἐξόχως ὑπερόχου καὶ πρωτοφανοῦς εἰς συνδικαλιστικὰ χρονικά ἀγῶνος STOP

Ἐπιδειχθεῖσα πρωτοφανῆς πειθαρχία καὶ ἑνωσις δυνάμεων Κλάδου ἀποτελοῦν δέγμα ἐμπιστοσύνης τούτου καὶ τίτλον τιμῆς πρὸς ἡγεσίαν του, διδάσκουν δὲ συγχρόνως ποῖα τὰ ἀγαθὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐνότητος τοῦ ὀργανωμένου Κλάδου μας STOP

Στηλιτεύσατε τυχὸν ἐπικριτὰς ἀφθάστου ἀγῶνος μας, ὡς διασπαστὰς ψυχικῆς ἐνότητος τοῦ διδασκαλικοῦ κόσμου καὶ ὡς ὕβριστὰς τῆς ὄντως ἐθνικῆς προσπάθειας του STOP

Κλάδος κατὰ τοιοῦτον τρόπον ἠνωμένος, εἴμεθα βέβαιοι, ὅτι συντόμως θὰ δρέψῃ καρποῦς ἀγῶνος, δι' οὗ, διὰ πρώτην φοράν, ἐπέτυχεν ἀπολύτως νὰ προβάλῃ τὸ αἶτημα τῆς βελτιώσεως τῆς θέσεως τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου καὶ τῆς δικαιοσύνης τοῦ ἐν αὐτῷ ἐργαζομένου STOP

Παραμένοντες θέσεις μας καὶ πειθαρχοῦντες εἰς Ἡγεσίαν, ἀναμένομεν ἐντολάς, ἀφ' ἐνός δι' ἀξιοποίησιν ἀγῶνος καὶ ἀφ' ἑτέρου δι' ἀποκατάστασιν τρωθέντος θεσμοῦ Δ)ντοῦ Στοιχειώδους STOP

Ὁ Κλάδος ὀφείλει νὰ ἀναζητήσῃ τοὺς ἀγῶνας τοῦ 1900 καὶ νὰ ἀποτρέψῃ τὴν μελετωμένην τροποποίησιν τοῦ θεσμοῦ τοῦ Δ)ντοῦ, διότι ἀπώλεια τοιαύτης κατακτῆσεως θὰ ἀποτελέσῃ βαρύτατον πλήγμα STOP

Πρόεδρος Συλλόγου

Ν. Κορδῆς

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑΤΑ ΕΚ ΤΩΝ ΕΠΙΣΗΜΩΝ ΠΡΑΚΤΙΚΩΝ ΤΩΝ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕΩΝ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΜΗ'

Τρίτη 12 Φεβρουαρίου 1963

Σπ. Μαρκεζίνης

Ἀρχηγός τῶν Προοδευτικῶν

Ἡ ἀναταραχὴ ἐκ τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ, χθές, ἀκόμη καὶ σήμερον, καὶ τοῦ κλήρου προχθές ἀποτελοῦν, δι' ἐμέ, περιπτώσεις, αἱ ὁποῖαι ἐπιτρέπουν τὴν ἐξαγωγήν ἀξιολογῶν πορισμάτων.

Πρῶτον πόρισμα εἶναι ἡ πρόχειρος διαπίστωση, ὅτι σπανίως αἴτημα εὔρε τοιαύτην συμπάραστασις ὁλοκληροῦ τῆς Κοινῆς Γνώμης, ὅσον τὸ αἴτημα τῆς παιδείας, τὸ ὁποῖον τόσον ζωηρῶς ἀνεκινήθη τελευταίως ἀπὸ τοὺς νέους μας καὶ ἡδὴ ἀπὸ τοὺς διδασκάλους καὶ ἀπὸ ὅλους τοὺς πολίτας τῆς Ἑλλάδος.

Ἡ συμπάραστασις εἶναι γενική. Ἀφορᾷ καὶ τὴν Κυβερνητικὴν καὶ τὴν μερίδα τῆς Ἀντιπολιτεύσεως, δι' αὐτὸ εἶναι παρήγορος.

Ἡ δευτέρα διαπίστωση εἶναι, ὅτι σήμερον κ' τέστη κοινὴ συνείδησις ὅτι αἱ διὰ τὴν παιδείαν δαπάναι, ὑπὸ τὴν εὐρείαν ἔννοιαν, τὴν τεχνικὴν καὶ τὴν κλασσικὴν, καὶ αἱ διὰ τὴν Ἐκκλησιαστικὴν δαπάναι, εἶναι δαπάναι παραγωγικαὶ καὶ ἐπειδὴ ἐπιμελῶς, ἐπαναλαμβάνω ὅτι θέλω νὰ εἶμαι ἀντικειμενικός, κατηγορῶ βεβαίως τὴν Κυβέρνησιν ὅτι ἐπὶ 7,1)2 ὁλόκληρα ἔτη δὲν ἐπέτυχεν νὰ προωθήσῃ τὸ θέμα τῆς παιδείας, διότι δὲν ἀποτελεῖ προώθησιν ἢ ἐπιδείξει πορισμάτων Ἐπιτροπῶν ἢ ὁρισμῶν ὠρισμένων διδασκάλων ἢ ἀνακαινίσει ὠρισμένων κτιρίων, ὅταν ὁλόκληρον τὸ θέμα τῆς παιδείας εὐρίσκειται ἀκόμη εἰς τὴν ἀφετηρίαν του, ἀλλὰ καὶ ὡς θὰ ἐξηγήσω, δὲν δύναμαι νὰ κατηγορῶ μόνον τὴν Κυβέρνησιν, ἢ ὁποῖα ἐπὶ 7,1)2 ἔτη κυβερνᾷ τὸν τόπον, ἀν δὲν εἶπω, ὅτι καὶ οἱ ἄλλοι ἔχουν τὰς εὐθύναις ἐκ τοῦ παρελθόντος.

Ἐγὼ δέ, τοῦλάχιστον, δὲν θὰ ἴδω τὸ θέμα τῶν ἐκπαιδευτικῶν, ὡς τινὲς τὸ βλέπουν, ὡς θέμα ἐπιδομάτων ὠρισμένης τάξεως ὑπαλλήλων. Φιλοδοξῶ νὰ ἴδω ὅλον τὸ θέμα τῆς παιδείας ὑπὸ τελείως ἄλλην μορφήν, ἰδίως μετὰ τὴν εἰσοδὸν μας εἰς τὴν κοινὴν ἀγοράν. Πρέπει νὰ ἐπιτύχωμεν εἰς τὸν ταχύτερον δυνατὸν χρόνον, οἱ νέοι μας, ἀποφοιτῶντες ἀπὸ τὰς σχολὰς τῶν νῦν εἶναι ἀπεστηρῆμένοι ἐνὸς συναισθήματος κατωτέρας τῆς ὁποῖον ἔχουν μέχρι σήμερον ὅτι ὑστεροῦν

ἀπὸ ἀπόψεως παιδείας τῶν ἄλλων λαῶν, τῶν ἄλλων κρατῶν μετὰ τὰ ὁποῖα ἀποτελοῦν ἡδὴ μιαν οἰκογένειαν. Αὐτὸ τὸ αἶσθημα τῆς κατωτέρας πρέπει νὰ λείψῃ. Σὰς ὁμιλεῖ πολιτικός, ὁ ὁποῖος εἶχε τὴν τιμὴν νὰ σπουδάσῃ μόνον εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν, καὶ εἶναι ὑπερήφανος δι' αὐτὸ. Οὐδέποτε εἶχα τὸ σύμπλεγμα ὅτι δὲν ἐσπούδασα εἰς ξένον Πανεπιστήμιον.

Ἀλλὰ δὲν ἀντιδρῶν ἀπαντες κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον. Εἶναι βέβαιον ὅτι κατὰ μεγίστην ἀναλογίαν, οἱ νέοι μας ἀισθάνονται σύμπλεγμα κατωτέρας, ὅταν ὁμιλοῦν μετὰ ἄλλους οἱ ὁποῖοι εἶχον τὴν δυνατότητα νὰ φοιτήσουν εἰς ξένα Πανεπιστήμια. Καὶ ἔχουν ἐνίοτε δίκαιον. Ἐχει ὑποχρέωσιν ἢ πολιτεία, νὰ ἐξαλείψῃ αὐτὸ τὸ αἶσθημα τῆς κατωτέρας, ὅπως ἀντιθέτως πρέπει νὰ καταστήσῃ τοὺς Ἕλληνας ἱκανοὺς νὰ ἀποστηρῶν ἐνὸς ἄλλου αἰσθηματὸς ἀνωτέρας, τοῦ νὰ πιστεύουν ὅτι αὐτοὶ εἶναι εὐφύεστεροι καὶ οἱ ἄλλοι εἶναι οἱ κουτόφραγκοι. Ὅταν ἐπέληθ' αὐτὴ ἡ ἰσορροπία, τότε ἡ Ἑλλάς θὰ ἔχη τὴν τύχην νὰ κερδίσῃ κατὰ μέγα ποσοστὸν τὴν ἐπιτυχίαν διὰ τὴν ἰσότημον ἀνάπτυξιν ἐντὸς τῶν κόλπων τῆς νέας οἰκογενείας τῆς.

Ἐξ ἀφορμῆς δὲ τῶν ἐπιδομάτων καὶ τῆς γενικῆς ἀναγνωρίσεως ἐκ μέρους ὄλων τῶν Ἑλλήνων τοῦ δικαίου εἰς τοῦτο αἰτήματος τῶν ἐκπαιδευτικῶν, αἰσθάνομαι τὴν ὑποχρέωσιν νὰ εἶπω καὶ εἰς τὴν Βουλὴν τὴν ἀποφῆν μου ὅτι τὰ προβλήματα δὲν ἀντιμετωπίζονται συνεχῶς δι' ἐπὶ μέρους λύσεων, ἀλλὰ πρέπει καὶ τὸ θέμα αὐτὸ νὰ συλληφθῇ καὶ πάλιν κατ' ἀποφασιστικὸν τρόπον. **Καὶ νομίζω ὅτι ὀφείλει ἡ Κυβέρνησις νὰ μελετήσῃ διὰ νὰ ἐπανέλθωμεν εἰς τὸ ἐνιαῖον μισθολόγιον.**

Ἐφθάσαμεν ἐκεῖ τὸ 1950 κατόπιν ἀκριβῶς συχνῶν πιέσεων, ἀπεργιῶν, ἀντιδράσεων ἀγῶνων ἰσοτιμίας καὶ ἐκεῖ ἐμείναμεν ἐπὶ μιαν πενταετίαν μετὰ τὰς ἀναγκαῖας προσαρμογὰς διὰ νὰ ἐξέλθωμεν πάλιν ἄριον τῶν εὐκολωτέρων λύσεων τὰς ὁποῖας ἀποτελοῦν ἢ ἐπὶ μέρους ἱκανοποιήσις κλάδων, ὁμάδων, ἢ καὶ ἀτόμων.

Ἡ ἐπιστροφή πρὸς τὸ ἐνιαῖον μισθολόγιον, δὲν εἶναι ἡ λύσις, εἶναι ἡ ἀναγκαία λύσις, θάττων ἢ βράδιον θὰ φθάσωμεν ἐκεῖ. Ἐπαναλαμβάνω, ὑποστηρίζω ὠρισμένα πράγματα τὰ ὁποῖα ὅταν τὰ ὑποστηρίζω, φαίνονται παράδοξα, ἢ περίεργα, ἢ τολμῆρὰ καὶ ὅσον παρέρχεται ὁ χρόνος δικαιώνομαι. Μετὰ πολλὴν ὑπερηφάνειαν τὸ λέγω καὶ σήμερον θὰ δι-

καιωθῶ. Καὶ τολμᾷ νὰ εἶπω τοιαῦτα πράγματα, διότι δὲν ὑπάρχει κανεὶς φόβος νὰ ἀποκληθῶ ἀπὸ κανένα δημαγωγός. Διότι ἀπὸ τοῦ βήματος αὐτοῦ, κατ' ἐπανάληψιν, ἐπὶ βασικῶν θεμάτων ἔλαβον θέσιν ἢ ὁποῖα ἦτο ἀντιδημοτική. Πλείστοι ἐξ ὑμῶν ἤκουσαν μετ' ἐκπλήξεως τὴν θέσιν τὴν ὁποῖαν ἔλαβον εἰς τὸ θέμα τῶν ἀγροτικῶν ἀσφαλίσεων.

Ὁμιλήσα προηγουμένως περὶ ἐνιαῖον μισθολόγιον μετὰ τὴν συνείπαιαν τὴν ἔρπουσαν αὐξήσιν. Τονίζω βεβαίως τὴν ἔρπουσαν ἀνοδοῦ, διότι δὲν εἶναι τεχνικὴ καὶ πληθωρική. Εἶναι ἡ ἔρπουσα.

Διὰ τοῖς λοιπὸν δὲν ἔχομεν τὸ θάρρος νὰ τὸ διακηρύξωμεν καὶ νὰ χαράσσωμεν τὴν πολιτικὴν ἀκριβῶς βάσει αὐτῶν τῶν σκοπῶν. Οἱ μέλλοντες νὰ ἀκολουθήσουν συνάδελφοι θὰ εἶναι διατεθειμένοι νὰ εἰσέλθουν εἰς λεπτομερείαι, ἐὰν ἐπιτρέψῃ ὁ χρόνος. Διότι ὅσον καὶ ἂν πρόκειται περὶ πολιτικῆς συζητήσεως, καὶ ἡ πολιτικὴ συζήτησις ἔχει τὰ περιωρισμένα τῆς ὁρίας.

Πολλοὶ ἠνωχλήθησαν ἀπὸ τὴν ἐπιστράτευσιν τῶν ἐκπαιδευτικῶν. Ἐγὼ, κύριοι συνάδελφοι, δὲν θὰ ἀσχοληθῶ ἐπ' αὐτοῦ. Δὲν συνέβη, ὅταν ἤμην εἰς τὰ πράγματα, νὰ χρησιμοποιήσω εἰς περιπτώσεις ἀκόμη ἀπεργίας δυναμικὰ μέσα—δυναμικὰ μέσα ὑπὸ τὴν ἐποψίν τῆς δυνάμεως, ὅχι δυναμικὰ ὑπὸ τὴν ἔννοιαν τοῦ ὀμιλήσαντος πρὸ ὀλίγου—ἀλλὰ δὲν ἀποκλείω ὅτι ἡμποροῦσα νὰ λάβω.

Ἐκεῖνον, τὸ ὁποῖον θέλω νὰ τονίσω, ὡς ἄλλην γενικὴν διαπίστωσιν, εἶναι τοῦτο: Ὅτι ἄλλο βέβαιον ἀπειλή ἐπιστρατεύσεως καὶ ἄλλο ἐπιστράτευσις, ἄλλο ἐπιστράτευσις εἰς τὸ πρῶτον ἔτος διακυβερνήσεως καὶ ἄλλο εἰς τὸ ὄγδοον ἔτος.

**

Ν. Ἀλαβάνος

Βουλευτὴς τῶν Προοδευτικῶν

Ὅταν οἱ ἐκπαιδευτικοὶ παρουσιάσθησαν ἐνώπιον ἐνὸς ἐκ τῶν Ἱπουργῶν μετὰ τὰ αἰτήματα τῶν, ὁ κ. Ἱπουργὸς τοὺς εἶπε: «Μὴ ζητεῖτε ἐξίσωσιν μετὰ τοὺς γεωπόνους, διότι οἱ γεωπόνοι προσφέρουν ὑψίστας ὑπηρεσίας, καταπαλομοῦν τὸν περὸν ὄσπον».

Κύριοι βουλευταὶ, δὲν ὑποτιμοῦμεν τὸ ἔργον καὶ τὰς ὑπηρεσίας τὰς ὁποῖας προσφέρουν οἱ γεωπόνοι. Αἱ ὑπηρεσίαι τῶν εἰς

τὸν τομέα τῆς γεωργίας εἶναι ὄντως σημαντικαί, ἀλλὰ καὶ οἱ διδάσκαλοι ἐπιτελοῦν ἔργον ὑψίστης σπουδαιότητος καὶ σημασίας. Οἱ διδάσκαλοι εἶναι ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι φροντίζουν διὰ τὴν διάπλασιν τῆς Ἑλληνικῆς νεότητος ἐπὶ ἠθικῶν βάσεων. Οἱ διδάσκαλοι εἶναι ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι καταπολεμοῦν τὸν τετυτυπούσμον, οἱ διδάσκαλοι εἶναι ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι ἐνσταλάζουν εἰς τὰ παιδιά μας τὰ ἔθνηκα ἰδεώδη τῆς φυλῆς μας. Ὡς πατὴρ ὁ τέκνον, αἰσθάνομαι τὴν ὑποχρέωσιν ἀπὸ τοῦ βήματος αὐτοῦ νὰ ἐκφράσω τὴν εὐγνωμοσύνην μου πρὸς τοὺς Ἕλληνας ἐκπαιδευτικούς, οἵτινες μοχθοῦν διὰ τὴν ἐκπαίδευσιν τῆς ἑλληνικῆς νεότητος.

Εἰς τὴν χθεσινὴν ἀγόρευσιν ὁ Ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως κ. Κανελλόπουλος, ὁμιλῶν διὰ τὴν ἀπεργίαν τῶν ἐκπαιδευτικῶν, εἶπεν τὸ ἐξῆς περίεργον. «Ὁμολογῶ ὅτι ἐμὰ εὐχαριστήμενος, διότι ἐπιστρατεύθησαν ἐν σώματι οἱ ἐκπαιδευτικοὶ λειτουργοὶ καὶ οὕτω περισώθη τὸ γόητρον αὐτῶν». Ἀσφαλῶς ἐκείνην τὴν στιγμὴν ὁμίλουσε ἡ ψυχὴ τοῦ διδασκάλου, οὐχὶ ἡ ψυχὴ τοῦ Ἀντιπροέδρου τῆς Κυβερνήσεως, τοῦ προϊσταμένου τῆς οικονομικῆς πολιτικῆς, τοῦ ὁποῖου ἡ ψυχὴ ὑπὸ τὴν ἰδιότητα ταύτην ὑπῆρξε σκληρὰ. Οἱ ἐκπαιδευτικοὶ λειτουργοὶ ἐξυβρίσθησαν δὲν προσφέρουν ὅτι ἔπρεπε καὶ ὅτι δὲν ἐκτελοῦν καλῶς τὸ καθήκον τῶν. Ὑπελογίσθησαν αἱ ὥραι διδασκαλίας δὲν ὑπελογίσθησαν ὅμως καὶ αἱ ὥραι προπαρασκευῆς διὰ τὴν διδασκαλίαν τῶν. Ἐτιμωρήθησαν οἱ ἐκπαιδευτικοὶ μετὰ στερῆσιν τῶν ἀποδοχῶν τῶν καὶ τέλος ἐπιστρατεύθησαν. Ἐὰν ὁ ἄγων τῶν ἐκπαιδευτικῶν λειτουργῶν συνεχίσθῃ μέχρι τέλους, τοῦτο ὀφείλεται διότι τοὺς παρεστάθη ἡ ψυχὴ τοῦ ἔθνους. Ὁ ἄγων τῶν ἐκπαιδευτικῶν ἐπέτυχε, διότι τὰ αἰτήματα τῶν εἶναι δίκαια. Τὶ ἐξήτησαν οἱ ἐκπαιδευτικοὶ καὶ διατὶ ἀπήγγησαν; Ἰσχυρίζονται οἱ ἐκπαιδευτικοὶ ὅτι ἡ Κυβέρνησις διὰ τοῦ ἀξιοτίμου κ. Προέδρου αὐτῆς εἶχεν ἀνελημένην ὑποχρέωσιν ἐναντι τοῦ κλάδου τῶν ἐκπαιδευτικῶν.

Ὅταν οἱ ἐκπαιδευτικοὶ ἐπεσκέφθησαν κατὰ τὸ παρελθὸν τὸν κ. Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐξήτησαν νὰ γίνουν δεκτὰ τὰ αἰτήματα τῶν, ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως συνέστησε μιαν Ἐπιτροπὴν διὰ νὰ μελετήσῃ τὰ αἰτήματα τῶν.

Καὶ ἡ Ἐπιτροπὴ ἐκείνη ἀπεφάνθη ὅτι οἱ ἐκπαιδευτικοὶ θὰ

πρέπει να εξομοιωθούν από απόψεως αποδοχών με τους γεωπόνους, τους δασονόμους και τους κτηνιάτρους. Κατόπιν του πορίσματος αυτού εδόθη εις τους εκπαιδευτικούς το γνωστόν επίδομα. Έν συνεχεία όμως εδόθη επίδομα εις τους γεωπόνους και οι εκπαιδευτικοί εγκατέλειψαν. Αυτό αποτελεί προσβολήν διά τον κλάδον των εκπαιδευτικών και τους ώδηγησεν εις την απεργίαν. Ήγωνίζοντο υπέρ του γοήτρου των.

Το κόμμα των Προοδευτικών, κ. βουλευταί, έχει την γνώμη, ότι θα πρέπει να καταρτισθῆ νέον μισθολόγιον ενιαίου. Να εγκαταλειφθῆ τὸ σύστημα τῶν ἐπιδομάτων και νὰ ὀρισθῶν νέοι μισθοί, οἱ ὁποῖοι θὰ ἐπηρεάσουν και τὰς συντάξεις. Μέχρις ὅτου όμως γίνῃ τοῦτο θὰ πρέπει τὰ αἰτήματα τῶν εκπαιδευτικῶν νὰ γίνουιν δεκτά. Δέν ζητοῦν οἱ εκπαιδευτικοὶ νὰ ἐξομοιωθῶν πρὸς τοὺς τεχνικοὺς ἐκείνους, τῶν ὁποίων αἱ ἀποδοχαὶ ρυθμίζονται

βάσει τοῦ νόμου τῆς προσφορᾶς και τῆς ζητήσεως. Ζητοῦν όμως νὰ ἐξομοιωθῶν πρὸς τοὺς τεχνικοὺς ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι ἀμείβονται εὐθηνότερον τῶν ἄλλων, ὡς οἱ γεωπόνοι. Νομίζομεν ἐπίσης ὅτι και τὰ αἰτήματα τῶν δημοδιδασκάλων εἶναι δίκαια και πρέπει νὰ γίνουιν ἀποδεκτά. Ὡς πρὸς αὐτοὺς μάλιστα διαφωνοῦμε πρὸς τὴν πρότασιν νόμου, τὴν ὅποια κατέθεσεν ἡ Ε.Κ., διότι κατ' αὐτὴν διαταράσσεται ἡ σχέση εις βάρος τῶν δημοδι-

δασκάλων πέραν τοῦ 22ο) ἐν σχέσει πρὸς τοὺς καθηγητάς. Ὁ κλάδος τῶν δημοδιδασκάλων στερεῖται τοῦ βαθμοῦ τοῦ Διευθυντοῦ α' τάξεως και εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Διευθυντοῦ β' τάξεως φθάνει ποσοστὸν μόνον 2,7ο), ἐνῶ τῶν ἄλλων ὑπηρεσιῶν τὸ ποσοστὸν τοῦτο εἶναι 4ο). Διὰ νὰ σχηματίσῃ, κ. βουλευταί, ἡ Βουλὴ μίαν γνώμη περὶ τῶν ἀποδοχῶν τῶν εκπαιδευτικῶν, θὰ σᾶς ἀναγνώσω τοὺς ἐξῆς πίνακας.

ΑΠΟΔΟΧΑΙ ΔΙΔΑΣΚΑΛΩΝ

Βαθμὸς	Βασικὸς μισθὸς	Ἐπίδομα ἀκριβείας	Εἰδικὸν ἐπίδομα	Ἐπιδικασθεῖσα αὐξήσις τοῦ ἐπιδόματος ἀποφάσει συσταθ. ἐπιτροπ. (ἔτος 1961)	Σύνολον
8ος	1.450	80	200	300	2.030
7ος	1.620	90	200	300	2.210
6ος	1.860	103	200	300	2.463
5ος	2.195	123	250	350	2.918
4ος	2.430	136	350	400	3.316
3ος	2.935	165	350	450	3.900

ΛΑΜΒΑΝΟΜΕΝΑΙ ΑΠΟΔΟΧΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ

Βαθμὸς	Βασικὸς μισθὸς	Αὐξήσις Βασικὸς μισθ. 10% Νέα αὐξήσ. 15-11-1962	Νέα αὐξήσ. ἐπίδομα Μερτικο-πύλου 15-11-1962	Ἐπίδομα ἀκριβείας	Ν. 3323/55 ἀρθρ. 76 (ἐνιαίου φόρου)	Ἐπιπεφάρια	Ἐξόδα κινήσεως I-II-III	Νέα αὐξήσ. ἐξόδων κινήσεως I-II-III 15-11-1962	Γενικὸν σύνολον λαμβανόμενων ἀποδοχῶν I-II-III
8ος	1.450	145	150	70	120	300	725-600-487	250-225-150	3.210-3.060-2.872
7ος	1.620	162	150	90	140	300	725-600-487	250-225-150	3.437-3.287-3.099
6ος	1.860	186	200	103	170	360	750-625-512	250-225-150	3.879-3.729-3.541
5ος	2.195	219	200	136	200	420	750-625-512	250-225-150	4.370-4.220-4.032
4ος	2.430	243	250	165	220	420	750-625-512	250-225-150	4.728-4.578-4.390
3ος	2.935	293	250	170	270	480	750-625-512	250-225-150	5.398-5.248-5.060
2ος	3.465	346	250	170	300	480	750-625-512	250-225-150	6.011-5.861-5.673

ΣΥΓΚΡΙΤΙΚΟΣ ΠΙΝΑΞ ΑΠΟΔΟΧΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ - ΔΙΔΑΣΚΑΛΩΝ

Βαθμὸς	Συνολικαὶ ἀποδοχαὶ Οἰκονομικῶν			Συνολικαὶ ἀποδοχαὶ Διδασκάλων	Διαφορὰ εἰς βάρος Διδασκάλων		
	I	II	III		I	II	III
8ος	3.210	3.060	2.872	2.030	1.180	1.030	842
7ος	3.437	3.287	3.099	2.210	1.227	1.077	889
6ος	3.879	3.729	3.541	2.463	1.416	1.266	1.078
5ος	4.370	4.220	4.032	2.918	1.452	1.302	1.114
4ος	4.728	4.578	4.390	3.316	1.412	1.262	1.074
3ος	5.398	5.248	5.060	3.900	1.498	1.348	1.160
2ος	6.011	5.861	5.673	-	-	-	-

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΜΟ'

Τετάρτη 13 Φεβρουαρίου 1963

Σπ. Θεοτόκης

Ἐπιμετριογὸς τῶν Οἰκονομικῶν

Ἄλλὰ δὲν εἶναι μόνον, ἀξιότιμοι κύριοι συνάδελφοι, τὸ γεγονός τοῦ ὑψηλοῦ ποσοστοῦ, ὡς ἐξήγησα, 53,9ο)ο παγίων δαπανῶν, τὸ ὅποιοι δημιουργεῖ δυσχέρειαν εἰς τὴν δημοσιονομικὴν δια-

χείρισιν. Εἶναι και ἓνα ἄλλο γεγονός, θὰ τοιμήσω νὰ εἶπω, ἐπισοβαρότερον, ὅτι κατὰ ταύτην τὴν στιγμὴν τὸ μισθολόγιον τῶν κρατικῶν λειτουργῶν, δημοσίων ὑπαλλήλων και συντάξεων ἔχει φθάσει και παρὰ τὴν γλισχρότητα αὐτῶν και τονίζω, παρὰ τὴν γλισχρότητα αὐτῶν, εἰς τοιοῦτον σημείον, ὡστε ἡ αὐξήσις ἔστω και κατὰ 1ο)ο μεταφράζεται εἰς 100 ἑκατομμύρια. Καὶ διὰ νὰ ἔχετε τὴν ἀντίληψιν τοῦ τι σημαίνει αὐτό, σημαίνει ὅτι, ἐάν εἰς ἓνα βασικὸν μισθὸν 2.000 δραχ-

μῶν προσθέσωμεν τὸ ἐξευτελιστικὸν ποσὸν τῶν 20 δραχμῶν, αὐτὸ μεταφράζεται, ἐπεκτεινόμενον εἰς ὁλόκληρον τὸν κλάδον τὸν δημοσιοϋπαλληλικὸν τοῦ Κράτους, εἰς 100 ἑκατομμύρια.

Και τί σημαίνει αὐτὸ τὸ γεγονός; Ὅτι ἡ Κυβέρνησις, ἔχουσα πάντοτε βλέπιν και ὑποχρέωσιν νὰ βελτιώνῃ κατὰ τὸ μέτρον τοῦ δυνατοῦ, τὰς ἀποδοχὰς τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων κρατικῶν λειτουργῶν γενικῶς, ἀλλὰ και τῶν συντάξεων, εὐρίσκειται πρὸ τοῦ προβλήματος, ἢ νὰ μείνῃ

ἐντὸς τῶν πλαισίων τῶν δυνατοτήτων τοῦ Προϋπολογισμοῦ και ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει αἱ αὐξήσεις νὰ εἶναι ἀνεπαίσθητοι, ἐξευτελιστικά δύναμαι νὰ εἶπω, και διὰ τὸν ἀποδέκτην, ἀλλὰ και διὰ τὸ Κράτος, ἢ νὰ ἀντιμετωπίσῃ κλιμακωτὰ τὴν δυνατότητα τῆς ἀναπροσαρμογῆς ἐπιδομάτων και βασικῶν μισθῶν, ὡστε, τοῦλάχιστον και ἀπὸ ἀπόψεως ἀποδέκτου, δηλαδὴ τῶν ἐνδιαφερομένων κλαδικῶν τάξεων, ἀλλὰ και ἀπὸ ἀπόψεως Κυβερνήσεως νὰ παρουσιάσῃ ἢ βελτιώσῃ κά-

ποιαν ουσίαν. Αυτό σημαίνει όμως, από την έτεραν όψιν του νομισματος, ότι είναι φυσικόν να υπάρχει δυσφορία εκείνων των κλάδων της δημοσιούπαλλης, οι οποίοι δεν είναι δυνατόν να Ικανοποιηθούν ταύτοχρόνως με τους άλλους. Η Κυβέρνησις εξέτιμησε μετά πολλής περισκεψέως και προσοχής τὸ πρόβλημα και κατέληξε να αναλάβη τὴν εὐθύνην, ανεξαρτήτως πάσης άλλης σκέψεως τῆς μελλοντικῆς, καθ' ἡμᾶς, λύσεως να χωρήσῃ τούλάχιστον και εἰς βαθμιαίας κλαδικὰς Ικανοποιήσεις τῶν αἰτημάτων τῶν διαφόρων δημοσιούπαλληλικῶν κλάδων. Αυτό, κύριοι Βουλευταί, ὑπῆρξε και ἡ ἐκκίνησις τῆς ἀπεργίας τῶν ἐκπαιδευτικῶν. Διευτύωσαν οἱ ἐκπαιδευτικοὶ τὴν γνώμην ὅτι ἀποτελεῖ προμελετημένην ἄνισον μεταχείρισιν τὸ γεγονός ὅτι δεν ἦτο δυνατόν να γίνῃ γενικὴ αὐξήσις διὰ τὴν συμπεριληφθῆ και τὸ ἰδικὸ των αἴτημα. Καὶ δεν παρεδέχθησαν ὅτι θὰ ἔπρεπε να ἀρχίσωμεν ἀπὸ τὴν Ικανοποίησιν ἄλλων κλάδων, ὥστε ὀφέποτε ἐπιτρέψῃ ἡ ἐξέλιξις τῶν δημοσιονομικῶν πραγμάτων να γίνῃ βαθμιαία Ικανοποίησις και ἐκείνων τῶν κλάδων, οἵτινες δεν δύνανται να Ικανοποιηθῶν ταύτοχρόνως.

Αὐτὰ τὰ ὅποια ἔχω τὴν τιμὴν να ἐκθέσω ἐνώπιον ὑμῶν, κύριοι συνάδελφοι, ἀπετέλεσαν ἀντικείμενον λεπτομερεστάτης ἐνημερώσεως τὴν ὅποιαν τόσον ὁ κ. Ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως, ὅσον και ὁ συνάδελφός μου ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Παιδείας, ὡς και ὁ ἔχων τὴν τιμὴν να ἀποτείνεται πρὸς ὑμᾶς, λεπτομερεστάτην ἐνημερωσὴν ἐκάσμεν τόσον πρὸς τοὺς λειτουργοὺς τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως, ὅσον και πρὸς τοὺς λειτουργοὺς τῆς Στοιχειώδους Ἐκπαιδεύσεως. Με τοὺς πρώτους ἡ ἐνημερωσις διήρκεσεν τριώρον, με τοὺς δευτέρους ἡ ἐνημερωσις διήρκεσεν τετράωρον, και δεν παρεβλήθη οὐδεμία πτυχὴ τοῦ προβλήματος, ἡ ὅποια να μὴ τεθῆ ὑπ' ὄψιν των ἐγκαίρως, πρὶν ἀποφασίσουν τὴν ἀντισυνταγματικὴν τῶν ἀπεργίαν. Ἐπρωχωρήσαμεν και περαιτέρω και ἐξηγήσαμεν ὅτι μέσα εἰς τὰς κλαδικὰς Ικανοποιήσεις ὑπῆρξε και ἡ δυνατότης μέχρις ὀρισμένου σημείου, ἡ ὅποια και ἔχρησιμοποιήθη, τῆς Ικανοποιήσεως και τῶν ἐκπαιδευτικῶν. Συνίσταται δὲ αὐτὴ ἡ δυνατότης εἰς τὸ ὅτι ἐσυντομεύσαμεν τὸν χρόνον τῆς πλήρους καταβολῆς τῶ ἐπιδόματος, τὸ ὅποιον εἶχεν ἀναμορφωθῆ τὸ 1961 και τὸ ὅποιον ἔπρεπε να τοὺς δοθῆ τὸν Σεπτέμβριον τοῦ 1963 και τοὺς κατεβλήθη ἀπὸ τοῦ Ἰανουαρίου 1963, τούλάχιστον 10 μῆνας ἐνωρίτερον. Ἐπρωχωρήσαμεν και περαιτέρω και ἐξηγήσαμεν πλήρως τὴν εἰκόνα τῶν δημοσιονομικῶν και τὰς ἐπιπτώσεις, ἐκάσαμεν ἐκκλήσιν εἰς τοὺς ἐκπαιδευτικούς, ὑπενθυμίζοντες ὅτι εἶναι ἀντισυνταγματι-

κὴ ἡ ἀπεργία τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων και ὅτι εἰδικῶς οἱ ἐκπαιδευτικοὶ λειτουργοὶ μας, ἔπρεπε να ἀποφύγουν τὴν τσαϊτὴν ἐκδήλωσιν, διὰ τὸν σημαίνοντα ρόλον τὸν ὅποιον διαδραματίζουν εἰς τὸν τόπον.

Ἄλλὰ ἡ ἐκκλήσις ἀπέτυχε και ἐκ τῶν πραγμάτων ἀπεδείχθη ὅτι ὑπῆρξε ματαία. Κατόπιν τούτου ἔχων τὴν εὐθύνην και τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ Ὑπουργοῦ Οἰκονομικῶν, ἐν συνεννοήσει και και κατόπιν κυβερνητικῆς συσκέψεως, ἐξέδωσα τὰς ἐξῆς δύο διαταγὰς: Τὴν πρώτην πρὸς τοὺς Ταμίας τοῦ Κράτους και τὴν δευτέραν πρὸς τοὺς Ταμίας τοῦ Κράτους, διὰ τῆς ὁποίας ἐδίδον τὴν ἐντολήν, εἰς ἐκείνους μὲν οἱ ὅποιοι θὰ παρουσιάζοντο και δεν θὰ ἀπῆργον, νὰ καταβάλλεται, φυσικὰ ὁ μισθὸς και εἰς ἐκείνους οἱ ὅποιοι δεν θὰ παρουσιάζοντο να παρακρατῆται. Νομίζω ὅτι ὅταν ἡ ἀπεργιακὴ ἐκδήλωσις, κύριοι συνάδελφοι, ἀποτελῆ κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ πολιτεύματός μας, παραβίασιν τοῦ Συντάγματος, εἶναι τούλάχιστον ἠθικόν, ἐκείνοι οἱ ὅποιοι σέβονται και τηροῦν τὸ Σύνταγμα να τυγχάνουν διαφορετικῆς μεταχειρίσεως.

Ἄλλὰ ἡ Κυβέρνησις, ἐν τῇ ἐπιθυμίᾳ τῆς να ἐπιδείξῃ πᾶσαν ἀνοχὴν και πᾶσαν ἐπιείκειαν, ἐπροχώρησε και περαιτέρω. Μετὰ 20 ἡμέρας και τὴν προτεραίαν τῆς ἐπιστρατεύσεως, ἐξέδωσε δευτέραν διαταγὴν, και εἶπεν, ὅσοι μέχρι τῆς στιγμῆς τῆς ἐπιστρατεύσεως ἐκπαιδευτικοὶ λειτουργοὶ, θὰ παρουσιασθῶν και θὰ ἀναλάβουν τὴν ὑπηρεσίαν των, λησμονεῖ τὸ Κράτος ὅτι ἀπῆργον ἀντισυνταγματικῶς και τοὺς μεταχειρίζεται κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον με τοὺς ἄλλους, οἱ ὅποιοι δεν ἀπῆργον. Ἴσως θὰ ὑπάρξῃ ἀντίλογος και δύναται να μὴ ἀντιπαρατηρηθῆ, ὅτι θὰ ἔπρεπε και ἐκεῖ να γίνῃ ἕνας διαφορισμός, ὥστε να τυγχάνουν καλλιτέρας μεταχειρίσεως ἐκεῖνοι οἱ ὅποιοι δεν ἀπῆργον διόλου.

Ἄλλὰ νομίζω ὅτι ἡ ἐντολὴ τοῦ κ. Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως, ἡ ὅποια διαπνέεται ἀπὸ ἐπιείκειαν και συναντίληψιν δι' αὐτοὺς τοὺς ἀνθρώπους, ἦτο ὀρθή. Διότι ἡμεῖς δεν ἐπιδιώκομεν να ἀντιδικήσωμεν με καμίαν τάξιν δημοσίων λειτουργῶν και ἂν ὑποχρεώμεθα να λάβωμεν μέτρα, τὰ ὅποια πράγματι ὑπῆρξαν αὐστηρά, εἶναι διότι ἡμεῖς ἔχομεν τὴν εὐθύνην διὰ τὴν πορείαν τῶν οικονομικῶν και γενικώτερον τῶν πραγμάτων τῆς χώρας. Καὶ ἔχοντες τὴν εὐθύνην ἀπέναντι τῆς Βουλῆς και ἀπέναντι τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ θὰ διεπράτταμεν βαρῦτατον παράπτωμα, ἂν δεν ἐξετιμούσαμεν ὅλους τοὺς παράγοντας οἱ ὅποιοι ἐπέβαλλον να ἀκολουθήσωμεν—ἐπιτραπητῶ μοι ἡ ἐκφρασις, κατὰ πᾶσαν περίπτωσιν ἀντιδημοτικὴν πολιτικὴν. Ὁ κ. Ἀρχηγὸς τῶν Προο-

δετικῶν, κύριοι συνάδελφοι, εἰς τὸ διάστημα τῆς χθεσινῆς του ἀγορεύσεως, ἐνόμισεν, ὅτι ἡ δύνατο να ὑποστηρίξῃ και ὑπεστήριξε τὴν ἀνάγκην τῆς θεσπίσεως ἐνιαίου μισθολογίου. Οὐδεὶς ἀντίλογος, οὐδεὶς ψόγος. Θὰ ἦτο πράγματι εὐτύχημα ἂν ἡ δύνατο εἰς τὴν Ἑλλάδα να ἰσχύει ἐνιαῖον μισθολόγιον. Ὁ κ. Ἀρχηγὸς τῶν Προοδευτικῶν ὑπεστήριξε ἀκόμη ὅτι τὸ ἐνιαῖον μισθολόγιον θὰ ἔλθῃ και θὰ ἐφαρμοσθῆ. Ἐγὼ νομίζω, ὅτι δεν εἶναι ρεαλιστικὴ αὐτὴ ἡ πρόβλεψις. Πρῶτον διότι τὸ ἐνιαῖον μισθολόγιον, ὅπως και ἂν διαμορφωθῆ, θὰ δημιουργήσῃ ἀντιθέσεις πρὸς ὀρισμένα καλῶς ἢ κακῶς κεκτημένα δικαιώματα διαφόρων τάξεων. Δεύτερον ὅτι και ἂν ἀκόμη, κ. συνάδελφοι, ἐπετυγχάνετο να ἐφαρμοσθῆ τὸ ἐνιαῖον μισθολόγιον, θὰ ὄφιστατο και αὐτὸ τὴν τύχην τοῦ ἐνιαίου μισθολογίου, τὸ ὅποιον ἂς τὸ ὁμολογήσωμεν, ἤδη ἀπὸ ἐτῶν ἀνετινάχθη εἰς τὸν ἀέρα, ὑπὸ τὴν πίεσιν τῶν διαφόρων ὀργανωμένων συνδικαλιστικῶν συμφερόντων, ὑπὸ τὴν πίεσιν τῆς ἀντιμετωπίσεως και τῆς ἐπανδρώσεως ὀρισμένων φορέων τῆς κρατικῆς μηχανῆς, ὅπου ἡ ζήτησις ἐργασίας εἶναι ἐπιηυξημένη.

Κύριοι συνάδελφοι, τὸ ἐνιαῖον μισθολόγιον κατὰ τὴν ἰδικὴν μου ταπεινὴν κρίσιν, εἶναι καταδικασμένον και ἐπανερχόμενον ἐπὶ νέων βάσεων, θὰ ἀνατιναχθῆ.

Ὁ κ. Ἀρχηγὸς τῶν Προοδευτικῶν, προσέθεσε ὅτι πρέπει να γίνεταὶ αὐτόματος και ἐρπουσα ἡ αὐξήσις τῶν ἀποδοχῶν ἐπὶ τῇ βᾶσει αὐτοῦ τοῦ ἐνιαίου μισθολογίου. Θὰ ἤθελον να τὸν παρακαλέσω, ὅταν νομίση και ἂν νομίξῃ, να διευκρινήσῃ πῶς τὴν ἐνοεῖ αὐτὴν τὴν ἐρπουσαν και συνεχῆ αὐξήσιν ποσοστιαίως. Διότι ἐγὼ γνωρίζω, κ. συνάδελφοι, ὅτι και ἐρπουσα ἂν εἶναι ἡ αὐξήσις, δεν ἡμπορεῖ σὲ ἕνα κράτος τὸ ὅποιον σέβεται τὸν ἑαυτόν του, να εἶναι οὔτε 1, οὔτε 2, οὔτε 3ο). Πιστεύω δὲ ὅτι δεν εἶναι λογικόν κάθε χρόνον να ἐπιβαρύνεται διὰ μισθολογικὰς βελτιώσεις με μεγέθη τοῦ ὅψους τῶν 500 και 600 ἑκατομμυρίων. Πρέπει να ἐκτιμῆσῃ ἡ Ἐθνικὴ Ἀντιπροσωπεία και ὁ Ἑλληνικὸς Λαός, ὅτι και εἰς αὐτὴν τὴν δυσχερῆ δημοσιονομικὴν περιστάσιν, δι' οὗς λόγους ἐξέθεσα προηγουμένως, τὸ Κράτος δεν παρέλπει να ἐπιβαρυνθῆ και εἰς τὴν χρῆσιν τοῦ 1963 διὰ προσθέτων βαρῶν, χάριν τῶν δημοσίων κρατικῶν λειτουργῶν και ὑπαλλήλων, τῆς τάξεως τῶν 450 ἑκατομμυρίων περίπου.

Ἐχω τὴν ἀντίληψιν, ὅτι ὁ ἀξιώτιμος κ. Ἀρχηγὸς τῶν Προοδευτικῶν ἐν τῇ ὀρθῇ του ἐπιθυμίᾳ να εὐρὴ λύσιν εἰς τὸ πρόβλημα αὐτό, λύσιν ἐνιαίας και ἰσοτιμίας μεταχειρίσεως, μὴ συνεκτιμῆσας ὅτι ὑπάρχουν και κλάδοι, οἱ ὅποιοι εἶναι διάφοροι, ἀπὸ ἀπόψεως και ἐπιστημονικῆς κα-

ταρτίσεως και σημασίας εἰς τὴν ἐν γένει διαμόρφωσιν τοῦ Κράτους, ἐφαντάσθη τὸ ἐνιαῖον μισθολόγιον ἔρπον και ἡ ρεαλιστικὴ του κρίσις, με τὴν ὅποιαν πάντοτε ἀντιμετωπίζει τὰ πολιτικὰ προβλήματα προσεπάθησε να φθάσῃ τὴν φαντασίαν του.

Σπ. Μαρκεζίνης

Ἀρχηγὸς τῶν Προοδευτικῶν

Ὁ κ. Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἐπέμεινε ἰδιαίτερος εἰς τὴν θεωρίαν περὶ ἐνιαίου μισθολογίου και μοῦ ἔκαμε τὴν τιμὴν να ἐπαναλάβω τὴν πρόβλεψιν του ὅτι θὰ ὑπάγωμεν ἐκεῖ. Τὸ ἐνιαῖον μισθολόγιον ἐφηρμόσθη εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ὑπῆρξε προῖον μεγάλης πλῆθυστῶν διαφόρων ταμείων, ἐνδυναφερομένης ἐκάστης διὰ τὰ ἰδιαίτερα συμφέροντα της και αἱ ὅποια ὄλοι τελικῶς συμφωνήσαν εἰς τὴν ἀνάγκην τῆς συνθηκολογήσεως, διότι ἐβλεπαν ὅτι ἄλλως ὠδηγοῦντο εἰς τὸ ἀδιέξοδον. Κατέληξαν εἰς τὸ ἐνιαῖον μισθολόγιον τοῦ 1950, τὸ ὅποιον κατὰ βᾶσιν—ὄλα τὰ νομοθετήματα και ὄλα τὰ σχέδια ἔχουν ἐλαττώματα—ἦτο λογικόν και προέβλεπεν ὀρισμένας διακρίσεις. Τὸ μισθολόγιον τοῦ 1950 ἔγινε σεβαστὸν μέχρι τὸ 1955. Ἀπὸ τὸ 1955 ἡ Κυβέρνησις τοῦ ἀξιοτίμου κ. Καραμανλῆ, προκρίνουσα ὡς συνήθως, τὰς εὐκολώτερας λύσεις και τὰς λύσεις τὰς ὁποίας δίδει τις κατ' ἀνάγκην, ὅταν φθάσῃ, ὅπως λέγει ὁ λαός, ὁ κόμπος εἰς τὸ χτένι ἐπροτίμησε τὰς κλαδικὰς Ικανοποιήσεις. Αὐτὴ ἡ πολιτικὴ δεν ἀποδίδει δικαιοσύνην, δεν ἀνταποκρίνεται εἰς ἀνάγκας τοῦ κράτους ἢ ἀνάγκας ὀρισμένης κατηγορίας ὑπαλλήλων οἱ ὅποιοι ἔχουν μεγαλύτερας και περισσότερας ἄλλων ὑπαλλήλων, ἀλλὰ δυστυχῶς εἰς τὴν οὐσίαν διαχωρίζει τὰ ἐνδιαφέροντα τῶν ὑπαλλήλων και ἀποβλέπουσα να Ικανοποιήσῃ τοὺς μὲν ἐναντι τῶν δέ, παρατείνει κατὰστασιν ἠθικῶς μὴ ὀρθὴν και ὀργανωτικῶς ἐπικίνδυνον. Αὐτὴ ἡ πολιτικὴ εἰς τὴν ἀρχὴν εἶναι πάρα πολὺ εὐκόλος. Ἄλλὰ ὄλοι αἱ πολιτικαὶ και ὄλοι αἱ λύσεις οἱ ὅποια εἰς τὴν ἀρχὴν εἶναι εὐκόλοι περιπλέκουν συνήθως τὰ πράγματα και ἐν τῇ πορείᾳ των καταλήγουν εἰς ἀδιέξοδον.

Αὐτὸ προέβλεψα χθές. Καὶ μία τάξις θὰ ἐρχεται και θὰ ὑποστηρίξῃ ὅτι αὐτὴ εἶναι περισσότερον ἀπαραίτητος τῶν ἄλλων και θὰ ζητῆ προνομιακὴν μεταχείρισιν. Ὁ κ. Ἀλαβάνος ἀνέφερε χθές ὅτι χαρακτηριστικόν τῆς χρεωκοπίας τῆς Κυβερνήσεως εἰς τὸ Ἐκπαιδευτικόν, εἶναι ὅτι διορίζονται—και γνωρίζετε τί πίεσις ἀσκειται δι' ἕνα διορισμὸν—διορίζονται ἐκπαιδευτικοὶ και δεν ἀποδέχονται τὸν διορισμὸν των κατὰ ποσοστὸν 30ο). Καὶ δεν συμ-

ΕΚΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΕΠΟΠΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΗΣ Δ.Ο.Ε. ΔΙΑ ΤΟ ΑΟΝ ΕΞΑΜΗΝΟΝ ΤΟΥ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΚΟΥ ΕΤΟΥΣ 1962-63

Ἐν Ἀθήναις καὶ ἐν τοῖς Γραφείοις τῆς Δ.Ο.Ε. τὸ Ἐποπτικὸν Συμβούλιον αὐτῆς, συγκείμενον ἐκ τῶν κ.κ. α) Κανάριου Γεωργίου, προέδρου, β) Παπαγιαννάκη Δημητρίου, ἀντιπροέδρου γ) Πράττου Νικολάου, γεν. γραμματέως, δ) Ἐλευθεράκη Ἰωάννου, ε) Σίμου Δημητρίου, στ) Ἀσπρογέρακα Εὐαγγέλου καὶ ζ) Παπαδοπούλου Βασιλείου, μελῶν, συνήλθεν εἰς συνεδρίαν ἀπὸ 4ης μέχρι καὶ τῆς 10ης Ἰανουαρίου τοῦ ἔτους 1963 καὶ, εὐρέθην ἐν νομίμῳ ἀπαρτίᾳ, προέβη εἰς ἐμπεριστάτωμένον ἔλεγχον τῶν πεπραγμένων τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Δ.Ο.Ε. τοῦ λήξαντος ἐξαμήνου, τρέχοντος Ὁμοσπονδιακοῦ ἔτους, ἥτοι ἀπὸ 1ης Ἰουλίου ἕως 31ης Δεκεμβρίου 1962.

Ἐκ τοῦ διενεργηθέντος ἐλέγχου, προέκυψαν τὰ κάτωθι :

Α' ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ

Διεξήλθεν καὶ ἤλεξε μετὰ προσοχῆς τὰ κάτωθι βιβλία καὶ φακέλλους :

1. Πρωτόκολλον ἀλληλογραφίας

Τὸ βιβλίον τοῦτο εὐρέθην ἀρκούντως ἐνημερωμένον καὶ περιλαμβάνει πρωτοκολληθέντα ἔγγραφα ἀπὸ τοῦ ἀριθμοῦ 1 ἕως καὶ τοῦ ἀριθμοῦ 635

Συνιστᾶται ὅπως :

α) Πρωτοκολλᾶται πᾶν ἀπευθυνόμενον πρὸς τὴν Δ.Ο.Ε. ἔγγραφον Ἀρχῆς, Συλλόγου, μεμονωμένου μέλους, ἢ καὶ αἰουδήποτε ἑτέρου προσώπου.

β) Γίνεται κανονικῶς ἡ συσχέτισις τῶν ἐγγράφων καὶ

γ) Κλείεται τοῦτο τακτικῶς εἰς τὸ τέλος ἐκάστου Ὁμοσπονδιακοῦ ἔτους.

2. Βιβλίον Πρακτικῶν Συνεδριάσεων Δ.Σ. τῆς Δ.Ο.Ε.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ἐπραγματοποίησεν εἴκοσι ἑννέα (29) συνεδριάσεις, καθ' ἃς συζητήθησαν καὶ ἐλήφθησαν ἀποφάσεις ἐπὶ διαφόρων γενικῶν, εἰδικῶν καὶ οικονομικῶν θεμάτων.

Τὸ Ἐποπτικὸν Συμβούλιον συιστᾶ ὅπως :

α) Καταρτίζεται ἡμερησίᾳ διάταξις τῶν συζητητέων θεμάτων, ἀκολουθῆ σχετικὴ εἰσήγησις ἐφ' ἑνὸς ἐκάστου θέματος καὶ νὰ διατυπώνηται σαφῶς ἡ ἀπόφασις, ὡς καὶ τυχὸν ὑπάρχουσαι διαφωνίαι καὶ β) Ἀποφεύγονται αἱ παραπομπαὶ τυχὸν δὲ ἀναγραφόμεναι τοιαῦται, νὰ μονογράφωνται, παρὰ πάντων τῶν παρόντων μελῶν.

3. Βιβλία Ὑλικῶ καὶ Βιβλιοθήκης

α) Βιβλίον ὕλικῶ δὲν ὑπάρχει. Συνιστᾶται ἀμεσος ἀγορὰ τοιοῦτου καὶ καταχώρησις ἐν αὐτῷ ἀπάντων τῶν μέχρι σήμερον ἀγορασθέντων ὕλικῶν.

β) Τὸ ὑπάρχον βιβλίον βιβλιοθήκης δὲν εἶναι πλήρως ἐνημερωμένον καὶ συνιστᾶται ἡ ἀμεσος ἐνημέρωσις τούτου καὶ ἡ τακτοποίησις τῶν ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ ὑπαρχόντων βιβλίων. γ) Τὰ ὑπὸ τοῦ Λογιστηρίου τηρούμενα τοιαῦτα καθολικῶν καὶ ἀπογραφῆς καὶ ἰσολογισμοῦ δὲν διευκολύνουν τὸν ἔλεγχον οὐτὴ τὴν λειτουργίαν τῆς βιβλιοθήκης.

4. «Διδασκαλικὸν Βῆμα»

Τοῦτο ἐξεδόθη κανονικῶς. Ἐπιβάλλεται ἡ δὲ αὐτοῦ ἐντονωτέρα προβολὴ τῶν αἰτημάτων τοῦ Κλάδου, νὰ καταστή τούτο περισσότερον εἰδησεογραφικόν, νὰ ἀποφεύγεται ἡ δημοσιεύσις ἔργασίων ἐπιστημονικοῦ περιεχομένου καὶ νὰ καυτηριάζονται τυχὸν διαπιστούμεναι ὑπερβάσεις Συμβουλίων καὶ Ὑπηρεσιῶν.

Νὰ ἐπιδιωχθῆ νέα δημοπρασία διὰ τὴν ἐκτύπωσίν του.

5. «Ἐπιστημονικὸν Βῆμα».

Σημεῖοι μετὰ λύπης τὸ Ἐποπτικὸν Συμβούλιον ὅτι ἂν καὶ παρήλθεν ἐξαμῆνον δὲν κατέστη δυνατὴ ἡ κυκλοφορία τούτου, μολοντὶ ἐξεδόθη. Συνιστᾶται νὰ ἐκδίδεται καὶ κυκλοφορῆ τούτο, συμφώνως πρὸς τὰς ἀποφάσεις τῶν Γενικῶν Συνελεύσεων τοῦ Κλάδου.

6. Φάκελλοι Ὑπομνημάτων - Ἀνακοινωθέντων - Ἐγκυκλιῶν Δ.Ο.Ε. - Ἀτομικῶν ὑποθέσεων διδύλων - Ἀλληλογραφίας.

Ἐξεδόθησαν ἑπτὰ (7) ἐγκυκλίαι, ἑπτὰ (7) ἀνακοινωθέντα καὶ ἀπεστάλησαν δέκα τρία (13) ὑπομνήματα πρὸς τὰς ἀρμοδίας Ἀρχάς, ἀφορώντα εἰς τὴν ἐπίλυσιν αἰτημάτων τοῦ Κλάδου.

Ἐπὶ διαμαρτυριῶν γενικῆς φύσεως Συλλόγων ἡ μεμονωμένων μελῶν, συνιστᾶται νὰ τηρῆται ἰδιαιτέρος φάκελλος, νὰ γίνονται συζήτησις ἐπ' αὐτῶν καὶ νὰ λαμβάνεται σχετικὴ ἀπόφασις.

Β' ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΝ

Τὸ Ε.Σ. διεξήλθεν ἐπισταμένως τὸ βιβλίον ταμείου, τὸ καθολικόν, τὰ τριπλότυπα εἰσπράξεων, τὰ ἐντάλματα πληρωμῆς μετὰ τῶν σχετικῶν δικαιολογητικῶν τοῦ Α'. ἐξαμήνου τοῦ Ὁμοσπονδιακοῦ ἔτους 1962 - 63, τὰ βοηθητικὰ βιβλία ὡς καὶ τὴν ἔκθεσιν τοῦ προσληφθέντος ἔλεγχου κ. Ἀδ. Ρωμανοῦ, συμπίπτουσαν μετὰ τὰ διαπιστωθέντα ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου καὶ ἔχουσαν ὡς ἀκολουθῶς :

Ἐκθεσις ἐλέγχου

Διαχειριστικῆς περιόδου ἀπὸ 1/7 ἕως 31/12/62 τῆς Δ.Ο.Ε.

Ὁ ὑπογεγραμμένος Ἀδάμ. Παν. Ρωμανός, Λογιστής, ἐνεργήσας κατόπιν ἐντολῆς τοῦ Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου τῆς Δ.Ο.Ε. διαχειριστικὸν ἔλεγχον διὰ τὴν περίοδον ἀπὸ 1ης Ἰουλίου μέχρι

31ης Δεκεμβρίου 1962 διεπίστωσα τὰ ἀκόλουθα :

1) Ἐξεδόθησαν γραμματῖα εἰσπράξεως ἀπὸ τοῦ Νο 1 μέχρι καὶ τοῦ Νο 277 (ἀκυρα δύο ἦτοι Νο 102 καὶ Νο 110). Ὁμοίως ἐξεδόθησαν ἐντάλματα πληρωμῆς ἀπὸ Νο 1 μέχρι καὶ Νο 242 (ἀκυρα 3 ἦτοι Νο 66, 111 καὶ 184) καὶ λογιστικὰ σημειώματα ἀπὸ Νο 1 μέχρι καὶ Νο 43.

α) Τὸ σύνολον τῶν εἰσπράξεων τῆς ὑπὸ ἔλεγχον περιόδου βάσει τῶν γραμματιῶν εἰσπράξεων ἀνήλθεν εἰς τὸ ποσὸν τῶν 436.420,55 δρχ. Προστίθεται ὑπόλοιπον Ταμείου προηγουμένης διαλογιστικῆς περιόδου δρ.82.095,85

*Ἀθροισμα 518.516,40

β) Ἐπληρώθησαν ἐν συνόλῳ κατὰ τὴν αὐτὴν περίοδον ὡς τὰ σχετικὰ ὡς ἄνω ἐντάλματα πληρωμῶν δρχ. 483.831,70

Ὑπόλοιπον πραγματικῶν τῆς 31 Δεκεμβρ. 1962 δρχ. 34.684,70

2) Ὁ Γενικὸς Λογαριασμός «Λογισμοὶ τάξεως» ἐτηρήθη κανονικῶς, τὸ δὲ πιστωτικὸν ὑπόλοιπον αὐτοῦ ἀφορᾷ κρατήσεις ἐκ τῆς μισθοδοσίας τοῦ προσωπικοῦ ὡς καὶ ὀδοιπορικῶν ἐξόδων τῆς Διοικήσεως, μὴ ἀποδοθείσας καὶ ἀποτελούσας ὑποχρεώσεις ὑπὲρ τρίτων (Φόροι Δημοσίου καὶ Κρατῆσις ὑπὲρ τοῦ Ι.Κ.Α.).

3) Τηροῦνται τὰ κεκανονισμένα ὡς καὶ τὰ θεωρούμενα ὡς εἰδικῶς ἀναγκαῖα λογιστικὰ βιβλία. Ἐγένετο ἔλεγχος εἰς τὸ ἀνοιγμα τῶν λογισμῶν τοῦ Γενικοῦ Καθολικοῦ συμφώνως μετὰ τὸ κλείσιμον τῆς παρελθούσης χρήσεως. Ὁμοίως ἠλέγησαν αἱ Ταμειακαὶ ὡς καὶ αἱ Ἡμερολογιακαὶ Πράξεις αἱ καταχωρηθεῖσαι εἰς τὸ Γενικὸν Ἡμερολόγιον καὶ ἐν συνεχείᾳ εἰς τὸ Γενικὸν Καθολικόν.

Ἀπαντες οἱ λογαριασμοὶ εὐρέθησαν πλήρως ἐνημερωμένοι κατὰ τὴν ἔλεγχουμένην περίοδον καὶ λειτουργοῦντες καλῶς.

Κατὰ τὸν ἔλεγχον τῶν ἀναλυτικῶν Καθολικῶν, εὐρέθη ὅτι ἀπασαὶ αἱ ὑπομερίδες τῶν κινήσεων, κατὰ τὴν ὑπὸ ἔλεγχον Διαχειριστικὴν περίοδον, λογισμῶν ἐκινήθησαν κανονικῶς, τὰ δὲ ὑπόλοιπα αὐτῶν συμφωνοῦν μετὰ τοὺς γενικοὺς λογισμοὺς τοῦ Γενικοῦ Κοβολικοῦ.

Συμφώνως μετὰ τὰ προϋπολογισθέντα κονδύλια, ἐσημειώθη ὑπερβάσις ἐν τῷ Κεφαλαίῳ 8 Ἀθρον α' ἔνθα διὰ «προμήθειαν Μηχανῶν, ἐξαρτημάτων καὶ εργαλείων» προϋπελογίσθησαν δρχ. 1.250, ἐδαπανήθη δὲ ποσὸν δρχ. 2.210. — Ἐτέρα ὑπερβάσις δὲν ἐσημειώθη.

4) Κατὰ τὴν ὡς ἄνω περίοδον ὁ λογισμὸς ἐσόδων καὶ ἐξόδων ἐκινήθη ὡς κάτωθι :

Τὸ Ε.Σ., διαπιστώσαν τὴν ἀκριβῆ καὶ μετ' ἐπιμέλειας τήρη-

σιν πάντων τῶν ἀνωτέρω βιβλίων καὶ δικαιολογητικῶν, συγκαίρει τὸν ἀρμοδίον ὑπάλληλον, Λογιστὴν κ. Ν. Οἰκονομάκην ὡς καὶ τοὺς λοιποὺς συνεργάτας του.—

Γ. ΓΕΝΙΚΑΙ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

Ἐκ τῆς ἐνδελεχοῦς μελέτης τῶν πρακτικῶν καὶ ἀποφάσεων τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, τῶν ὑπομνημάτων, ἀνακοινωθέντων, τηλεγραφημάτων καὶ λοιπῶν ἐγκυκλιῶν, προκύπτει ὅτι :

1) Ἡ Διοίκησις δὲν ἠκολούθησε τὴν πρέπουσαν ὁδὸν διὰ τὴν προβολὴν καὶ προώθησιν τῶν ζωτικῶν αἰτημάτων τοῦ Κλάδου.

2) Δὲν κατώρθωσε νὰ ἐλθῆ εἰς ἐπαφὴν μετὰ τοὺς ἀρμοδίους κυβερνητικοὺς παράγοντας καὶ δὲν ἀπέδειξε τὸ ἀπορρῶν ἐκ τῆς δυνάμεως τῶν 23 χιλιάδων διδασκάλων θάρρος, ἵνα ἀντιδράσῃ εἰς τὴν ἀρνησίν τῶν ἀρμοδίων παραγοῦντων δι' ἀκράσιν.

3) Δὲν ἐσημείωσεν ἐπιτυχίαν εἰς τὰς μετὰ τῆς ΑΔΕΔΥ ἐπαφάς.

4) Δὲν ἐπρογραμματίσεν τὸ ἔργον τῆς, οὐδὲ κατένειμε τοὺς τομείς δράσεως ἐκάστου τῶν μελῶν τοῦ ἐγκαίρως.

5) Ἐχορηγήθησαν εἰς μέλη τοῦ Δ.Σ. πολυήμεροι ἀδειαι ἐντὸς μικροῦ χρονικοῦ διαστήματος καὶ ἐν ἀρχῇ τοῦ Ὁμοσπονδιακοῦ ἔτους.

6) Δὲν ἐπέδειξεν τὸ ἐπιβαλλόμενον πνεῦμα συμπνοίας καὶ συνεργασίας, ἀπαραίτητον διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῶν ἐπιδιώξεων τοῦ Κλάδου καὶ

7) Δὲν προητοίμασεν ἐπαρκῶς τὸν κλάδον διὰ τὸν ἐπικείμενον ἀπεργιακὸν ἀγῶνα, πρᾶγμα ὅπερ ἠνάγκασε τὸ Ε.Σ. νὰ προβῆ εἰς τὴν ἐκδοσίν κοινοῦ ἀνακοινωθέντος διὰ τὴν ἐνίσχυσιν τοῦ ἠθικοῦ τῶν συναδέλφων τῆς Χώρας.

Παρὰ τὰ ἀνωτέρω, τὸ Ε.Σ. δὲν παραλείπει νὰ σημειώσῃ ὅτι ἡ Διοίκησις παρηκολούθησε μετ' ἐνδιαφέροντος :

1) Τὴν ἄρσιν τῶν ἀτελειῶν τοῦ Νόμου 1540/50 καὶ

2) Τὴν τακτοποίησιν τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος «περὶ συγγραφῆς καὶ κρίσεως διδακτικῶν βιβλίων», ἐπιτυχούσα τὴν ἀπάλειψιν διατάξεων, αἱ ὁποῖαι ἔθιγον τὸ γόητρον τοῦ Κλάδου καὶ ὅτι ἐπέδειξε πνεῦμα περισυλλογῆς καὶ οικονομίῶν.

Τέλος συγκαίρει ἅπαν τὰ ὑπαλληλικὸν προσωπικὸν τῆς Δ.Ο.Ε. διὰ τὸν ζῆλον καὶ τὴν ἐργατικότητά του.

Δ. ΣΥΣΤΑΣΕΙΣ

Τὸ Ε.Σ. συνιστᾶ ὅπως :

1) Ἡ Διοίκησις ἐντελῆ τὰς προσπάθειάς τῆς διὰ τὴν τροποποίησιν τοῦ ἀπὸ 12-25-6-58 Β.Δ. «περὶ μεταθέσεων, προαγωγῶν κ.λ.π.», συμφώνως πρὸς τὴν ἀ-

Η ΑΠΕΡΓΙΑ ΤΩΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΟΙ ΓΟΝΕΙΣ

Ὡστε λοιπὸν ἡ ἀπεργία τῶν Ἐκπαιδευτικῶν ἐλύθη ἢ μάλλον κατελύθη διὰ τῆς πολιτικῆς τῶν ἐπιστρατεύσεως!

Οὕτω τὸ «χρονικόν» θὰ ἀναφέρῃ ὅτι τριάκοντα καὶ πλεον χιλιάδες Ἐκπαιδευτικῶν, τὸ σύνολον τούτστιν τῶν Ἐκπαιδευτικῶν τῆς μέσης καὶ στοιχειώδους ἔκπαιδύσεως καθ' ὅλην τὴν χώραν, ἠνωμένοι καὶ ἀρραγεῖς, θέσαν αὐτούς — παρὰ τὴν διάταξιν τοῦ Συντάγματος τὴν ἀπαγορεύσαν τὴν ἀπεργίαν εἰς τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους — ἑκτός νόμου. Ἐξετέθησαν εἰς ἐνδεχομένους πολλαπλοῦς καὶ σοβαροῦς κινδύνους καὶ ἀπεργήσαντες ἀντιμετώπισαν ἀπειλὰς ἀλλὰ καὶ τὸ χειρότερον, προσβλητικὴν ἴδια μεταχείρισιν καὶ συμπεριφορὰν ἀφοῦ κατὰ Κυβερνητικὴν πράξιν ἐθεωρήθησαν εὐλόγωτοι πρὸς ἐξανδροποδισμόν καὶ ἱκανοί, ἀντὶ πινακίου φακῆς, ν' ἀπεμτωλήσουν τὸν ἀγῶνα τῶν.

Ἔθεσαν λοιπὸν αὐτούς ἐκτός νόμου ἀπεργήσαντες. Ἐμμένοντες δὲ καὶ παλαιότες ἐπὶ εἰκοσάημερον, προέκλεσαν τὴν γενικὴν προσοχὴν καὶ ἔτυχον τῆς συμπαιθίας καὶ συμπαραστάσεως τῶν πάντων ἀλλὰ καὶ κατὰ μείζονα λόγον τῶν Γονέων καθ' ὧν καὶ ὡς ἐκ τούτου ἐξαπελύθη κατὰ σῶφροναν... κυβερνητικὴν ἀνακοίνωσιν ἢ ἀπειλὴν περὶ ἐπαναφορᾶς τῆς μαθητικῆς εἰσφορᾶς!

Θὰ ἀναφέρῃ δὲ ἐν συνεχείᾳ τὸ «χρονικόν» ὅτι οἱ Ἐκπαιδευτικοὶ ἀφοῦ ἀντιμετώπισαν μετὰ σθένους τὰ πάντα, ὑπέκυψαν τέλος καὶ ὑπετάγησαν καὶ ἐπα-

πόφασιν τῆς ἈΔ. Γεν. Συνελεύσεως τοῦ Κλάδου.

2) Μὴ χορηγοῦνται ἀδειαι εἰς τὰ μέλη τοῦ Δ.Σ., παρὰ μόνον εἰς ἔξαιρητικὰς περιπτώσεις καὶ κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Δ.Σ., καταχωροῦνται εἰς τὸ Βιβλίον πρακτικῶν.

3) Καταβληθῆ προσπαθεῖα διὰ τὴν εἰσπραξίν παλαιῶν ὀφειλῶν Συλλόγων καὶ ἀτόμων καὶ μὴ χορηγοῦνται τοῦ λοιποῦ δάνεια εἰς οὐδέν.

4) Αἱ παρεχόμεναι οικονομικαὶ ἐνισχύσεις εἰς ἀναξιοπαθοῦντας συναδέλφους, ἀνακοινοῦνται εἰς τοὺς Συλλόγους τῶν.

5) Γίνεται λελογισμένη χρῆσις τῶν τηλεφώνων τῆς Δ.Ο.Ε., ἵνα μὴ ἐπαναληφθῇ ἡ παρατηρηθεῖσα, κατὰ τοὺς μῆνας Ἰουλίου καὶ Ἰουλίου 1962, ὑπερβολικῆ, ἐναντὶ τῶν ἄλλων μηνῶν, δαπάνη.

6) Καυτηριάξῃ πᾶσαν ἐπέμβασιν ἐπιθεωρητῶν εἰς ἐνεργείας Συλλόγων συνδικαλιστικῶν ζητημάτων.

νῆλθον εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῶν κύπτουτες πρὸ τῆς ἐκ τῆς ἐπιστρατεύσεως τῶν βίας.

Πρὸ μιᾶς πανταχόθεν βαλλομένης καταστάσεως ἐν τῇ παιδείᾳ ἢ ὅποια ἐνέσπειρε τὴν ἀνησυχίαν εἰς πάντας καὶ καθίστα ἀγωνιώδη τὴν θέσιν τῶν γονέων, οἱ Ἐκπαιδευτικοὶ — κύριοι φορεῖς τῆς παιδείας — ἐβροντοφώνησαν διὰ τῆς ἀπεργίας τῶν καὶ κατέδειξαν ἔργω, ὅτι Παιδεία χωρὶς Σχολεῖα καὶ χωρὶς τὸ ὀφειλόμενον πρὸς τοὺς ἐκπαιδευτικούς ἐνδιαφέρον δὲν ὑπάρχει καὶ δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ὑπάρξῃ.

Τοῦτο καταδηλοῦντες οἱ ἐκπαιδευτικοὶ κατέδειξαν ὅτι ὁ ἀπεργιακὸς τοὺς ἀγῶν ἦτο ἐκδήλωσις ὀφειλομένης εἰλικρινοῦς συμπεριφορᾶς τῶν, ὀφειλομένης ἀφ' ἐνός μὲν ἐναντὶ αὐτῶν τῶν ἰδίων καὶ ἐτέρωθεν ἐναντὶ τῆς Κοινωνίας ὀλοκλήρου ἀλλὰ καὶ εἰδικώτερον τῶν Γονέων.

Τυχὸν ἀδράνεια τῶν Ἐκπαιδευτικῶν, πρὸδηλον εἶναι, ὅτι θὰ κατεκάλυπτε διὰ πικροῦ πέπλου τὴν λαθάνουσαν ἐν τῇ Παιδείᾳ κατάστασιν καὶ θ' ἀπέκρυπτε τὸν ἐπαπειλοῦντα τὴν κοινωνίαν κίνδυνον.

Ἄλλ' ἢ εἰλικρινῆς ἐν προκειμένῳ συμπεριφορὰ τῶν, καθαγιαζομένη καὶ ἀπὸ τὸ ἀξιοθαύμαστον σθένος καὶ θάρρους τῶν, κατέδειξε περαιτέρω ὅτι πᾶσα τυχὸν ἀδράνεια τῶν θ' ἀντεστρατεύετο πρὸς τὸ καλῶς ἐννοούμενον ἐναντὶ ὅλων μας καθήκον τῶν καὶ ὅτι ἡ συνέχισμα αὐτοῦς γνώσις, σύνεσις καὶ λογικὴ τοὺς ὑπεχρέωνον νὰ καλέσωσιν εἰς συνα-

Ἐν κατακλείδι, τὸ Ε.Σ. ἐκφράζει τὴν πικρίαν του διὰ τὰς ὡς ἄνω παραλείψεις καὶ καλεῖ τὰ μέλη τῆς Διοικήσεως, ὅπως, ἐν ὄψει τῆς δυσκόλου διὰ τὸν Κλάδον στιγμῶν, ἀρθοῦν ὑπεράνω προσωπικῶν ἢ ἄλλων ἐπιδιώξεων, καὶ ἐπιδείξουν πνεῦμα ἀγάπης καὶ συνεργασίας, ἐπ' ἀγαθῶ τοῦ Κλάδου καὶ τῆς Παιδείας γενικώτερον.

Ἐφ' ᾧ συνετάγη ἡ παροῦσα καὶ ὑπογράφεται.

Ὁ Πρόεδρος
Γεώργιος Κανάριος

Ὁ Ἀντιπρόεδρος
Δημ. Παπαγιαννάκης

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς
Νικόλ. Πράττος

Τὰ Μέλη

Βασ. Παπαδολιόπουλος

Δημ. Σίμος

Εὐάγγ. Ἀσπρογέρακας

Ἰω. Ἐλευθεράκης

γεργμὸν τὸ πανελλήνιον καὶ εἰς γενικὴν προσπάθειαν ἀνορθώσεως καὶ ἐξυψώσεως τῆς Παιδείας, ὅπερ ἐπράξαν καὶ ἐπέτυχον ἀπεργοῦντες.

Ἐν τῇ ἐπιδιώξει τῶν ταύτῃ μὴ ἐπιζητοῦντες τὴν συμπαραστάσιν ἡμῶν ἀλλὰ κατ' οὐσίαν ἐρχόμενοι εἰς συμπαραστάσιν μας, κατέδειξαν ὁμοίως ὅτι ἐκείνοι μὲν «θέσει» ἡμεῖς δὲ οἱ γονεῖς «φύσει» ταυτὸν ἔλκομεν ζυγόν, ἐφ' οὗ καὶ τὸ σύνολον ὑπάρχει τῶν ἐλπίδων καὶ προσδοκιῶν διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῶν τέκνων μας, ἐν ταυτῶ δὲ καὶ πληθῶρα ὑποχρεώσεων καὶ καθηκόντων μας.

Ἐκ παραλλήλου οἱ Ἐκπαιδευτικοὶ καθοδηγούμενοι ἀπὸ τὴν καθαρὰν τῶν συνειδησιν καὶ ἐν ὀλοκληρώσει τῆς ὀφειλομένης εἰλικρινοῦς ἀπέναντι τῆς ὀλόγητος συμπεριφορᾶς τῶν παραβλεπόντες καὶ ἀψηφόντες πάντα εἰς βάρος τῶν ἐνδεχομένων σοβαρὸν κίνδυνον καὶ συνέπειαν, διὰ τοῦ θάρρους τῶν, τῆς ἐνότητος καὶ τῆς συνοχῆς τῶν, ἐτι δὲ διὰ τῆς ὑπερηφανείας καὶ τῆς ἀξιοπρεπείας τῶν κατέδειξαν ὅτι ὑπάρχουν καὶ σήμερον ἀρεταὶ καὶ ἀξίαι ὑφ' ὧν καὶ ὀφείλει νὰ κατεθύνεται ὁ ἀνθρώπος καὶ ἐνεσταλάσων εἰς τὰς καρδίας τῶν μαθητῶν τῶν ἀλλὰ καὶ ἡμῶν τῶν μεγάλων — πάντοτε διδάσκοντες — τὸ ὑψηλὸν τοῦτο δίδαγμα ὅπερ ὡς προερχόμενον ἐξ αὐτῶν οὐκ ἀποσβεσθήσεται ἐκ τῆς καρδίας ἡμῶν.

Ἐν τούτοις δὲ ὑψηλοφρόνως πορευόμενοι κατέδειξαν καὶ κατέστησαν ἀγαπητὴν τὴν ἀλήθειαν καὶ ὑπεγράμμισαν τὴν ἠθικὴν τῆς ἐπιβαλλομένης πάλης πρὸς ἐπιβολὴν τοῦ δικαίου.

Περαιτέρω ἐφανίζοντες καὶ ἀποκαλύπτοντες τὴν ἐν τῇ παιδείᾳ κρατούσαν κατάστασιν ἀνέτρεψαν τὴν ἀδικον καὶ ἀνέντιμον ἐναντὶ τῆς νεότητος καθηγορίαν περὶ εὐθύνης καὶ ὑπαιτιότητος τῆς δι' ἑλλειψιν ἐφέσεως πρὸς μάθησιν, καταδείξαντες τοῖς πᾶσιν ὅτι τὸ βάρος καὶ τὴν εὐθύνην μιᾶς δημιουργημένης καταστάσεως δὲν τὸ φέρουν οἱ νεοί, οἱ ὅποιοι δὲν ἐπλάσαν ἀκόμη τὴν ἰδικὴν τῶν ζωὴν καὶ κοινωνίαν ἀλλ' ἢ ἀπερχομένη γενεὰ ἢ ὅποια καὶ ἐξ ὀλοκλήρου βαρύνεται καὶ ἢ ὅποια ὑπέχουσα τὰς ἐκ τῶν ἰδίων ἔργων τῆς ὑποχρεώσεως, μόνη μετέχει τῶν εὐθυνῶν τῆς ὅς καὶ πρέπει ἐν παντὶ ν' ἀναλογίζεται, ἀντὶ νὰ κατηγορηθῇ ἀδικῶς καὶ νὰ ἐπιρρίπτῃ ἀβασανίστως ἐπὶ τῶν ἀσθενῶν καὶ ἀδύναμων εἰσέτι ὧμων τῶν νέων τὰ ἐκ τῶν ἰδίων τῆς λαθῶν βάρη

Τέλος ἐνδίδοντες μὲν εἰς τὴν νόμιμον βίαν, κατὰ τοὺς νόμους

τοῦ Κράτους — ἔστω καὶ ἀδικούς — καὶ ἐπανερχόμενοι ὡς στρατιῶται εἰς τὰ καθήκοντά τῶν, κατὰ τὰ κελεύσματα τοῦ νόμου τῆς Πολιτείας — ἔστω καὶ μὴ ἐπιτυχόντες ἄμεσον τῶν αἰτημάτων τῶν ἱκανοποιηθῶν — κατέδειξαν διδάσκοντες καὶ πάλιν ἐν τῷ σημείῳ τούτῳ, ὅτι ὁ σεβασμὸς πρὸς τοὺς νόμους τῆς Πολιτείας εἶναι καὶ αὐτὸ ὑψηλὸν καὶ πολύτιμον ἀγαθὸν ὅπερ πᾶς τις δέον νὰ διαφυλάττῃ.

Ὁ Σωκράτης ἐπιε τὸ κώνειον διὰ νὰ διαφυλάξῃ τὴν ἀρετὴν αὐτὴν. Ὡστε καὶ ἐν προκειμένῳ καὶ ὑποχωροῦντες εἰσέτι, κατήγαγον καὶ ἕτερον περίλαμπρον νίκην ἀφοῦ διὰ τῆς συμπεριφορᾶς τῶν αὐτῆς, προμαχοῦντες, ἤρθησαν ὡς προασπισταί, αὐτῆς ταύτης καὶ τῆς ἀδικούσης ἀκόμη αὐτοῦς Πολιτείας, μέχρι τῆς διδασχῆς ὅτι ἡ ὑποταγὴ εἰς τοὺς Νόμους τῆς Πολιτείας ἀποτελεῖ ἀμετάθετον καθήκον καὶ ὑψίστην ἀρετὴν.

Οὕτω δὲ, ὡς ἀνεμένετο, «παρ' ἀνδρείων τὰ γενόμενα εὐθέσθαι» παρέθεσαν τῇ κοινῇ κρίσει τὸ ἐκ τῆς προσηκούσης συμπεριφορᾶς τῶν ἰδικῶν τῶν ἠθικὸν δίδαγμα, πρὸς ἀντιπαβολίαν, ἐναντὶ τῆς κακῆς χρήσεως ἐνὸς κακοῦ νόμου.

Δὲν θὰ κλεισθῇ ἴσως καὶ ἐδῶ τὸ «χρονικόν». Πολλὰ θὰ εἶχον ἀκόμη νὰ διατυπωθῶν.

Ἡμεῖς ὁμως οἱ Γονεῖς ἔχοντες τὴν σκέψιν μας εἰς τὰ συμπεράσματα τὰ ὅποια συνηγάμεν, εἰς ἐκδήλωσιν εὐχαριστιῶν πρὸς τοὺς Ἐκπαιδευτικούς θὰ διακηρύξωμεν ὅτι τοῖς κείνων ρήμασι πειθόμενοι θὰ ἀξιοῦμεν πάντοτε Παιδείαν, ἐπ' ἀγαθῶ τῶν τέκνων μας, τῆς ἀγαπημένης αὐτῆς ἐλπίδος ἡμῶν ἀλλὰ καὶ τῆς μοναδικῆς ἐλπίδος τοῦ ἔθνους.

Ζαχαρίας Ἀντωνιάδης

Δικηγόρος

Πρόεδρος τοῦ Συλλόγου Γονέων

καὶ Κηδεμόνων τοῦ Ραλλείου

Γυμνασίου Πειραιῶς

Διευθύνσεις συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 6 § 1 τοῦ Α. Ν 1062/1938

Ἐκδότης: Διδ. Ὁμοσπονδία Ἑλλάδος

Πρόεδρος: ΔΗΜ. ΚΟΥΤΣΟΥΒΑΛΑΣ

Διευθυντής: Ξενοφάντος 15α

Ἀθῆναι

Προϊστάμενος Τυπογραφείου:

ΑΓΓΕΛΟΣ ΠΟΛΙΤΗΣ, Καλλιρρόης 67

Ἀθῆναι

ΟΙ ΓΟΝΕΙΣ ΚΑΙ Η ΑΠΕΡΓΙΑ

Ἡ Α.Σ.Γ.Μ.Ε., ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς τοῦ ἀγῶνος, συμπαραστάθη ἐνθέρμως. Πλὴν τῶν ἄλλων ἐνεργειῶν τῆς ὠργάνωσε καὶ τὴν μεγαλειώδη συγκέντρωσιν τῶν Γονέων εἰς τὸ Κινηματοθέατρον «Κεντρικόν» τὴν μεσημβρίαν τῆς Τετάρτης 27ην Φεβρουαρίου καθ' ἣν ὠμίλησεν ὁ Πρόεδρος τῆς κ. Νικηφόρος Οἰκονόμου, ἔχαιρέτισαν οἱ Πρόεδροι τῶν δύο Ὀμοσπονδιῶν κ. κ. Δ. Κουτσουβάλας καὶ Χ. Περδικάρης καὶ ἐνεκρίθη σχετικὸν ψήφισμα.

Ὁ Λόγος τοῦ κ. Οἰκονόμου

Ἀγαπητοὶ Γονεῖς,

Διακαὴς ὁ πόθος ἡμῶν διὰ τὴν μόρφωσιν τῶν τέκνων μας καὶ ἐντεῦθεν εὐλογος ἡ ἀνησυχία μας διὰ αὐτὴν συνεπεία τῆς ἀποχῆς τῶν ἀγαπητῶν μας ἐκπαιδευτικῶν λειτουργῶν ἐκ τῶν μαθημάτων.

Ἡ Ἀνωτάτη Συνομοσπονδία Συλλόγων Γονέων Μαθητῶν Ἑλλάδος, συνεπῆς πρὸς τὰς ἀρχάς τῆς, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὸ διέπον αὐτὴν Καταστατικὸν δὲν ἦτο δυνατόν νὰ μείμη ἀδρανῆς εἰς τὰς κρίσιμους ταύτας στιγμὰς. Διερχομένη πᾶσης πολιτικῆς χροιάς, διὰ νὰ διατρανώσῃ τὴν ἀμετάκλητον πίστιν τῶν γονέων τῆς Ἑλλάδος εἰς τὸ ὑψηλὸν ἰδανικὸν τῆς μορφώσεως τῶν τέκνων τῶν εἰς ἐπίπεδον ἀρμόζον εἰς τὰς κρατούσας σήμερον διεθνεῖς συνθήκας, ἀλλὰ καὶ πρὸ παντὸς εἰς τὸν ἀρχέγονον πολιτισμὸν μας. Διότι ἀγαπητοὶ γονεῖς, δὲν εἶναι δυνατόν ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες, οἱ ὅποιοι ἐδῶσαμεν τὰ φῶτα τοῦ πολιτισμοῦ νὰ εἰμῆθα εἰς τὴν οὐρανὸν τῶν προηγμένων Λαῶν τῆς Δύσεως καὶ δὴ σήμερον, ὅτε ἡ χώρα μας εἰσῆλθεν εἰς τὴν Εὐρωπαϊκὴν Οἰκονομικὴν Κοινότητα. Πῶς εἶναι δυνατόν νὰ συγκριθῶμεν μετὰ Λαοῦς τῆς Δύσεως, ὅταν ἡ Παιδεία μας χωλαίνει. καὶ χωλαίνει διότι δὲν κατενόηθη καὶ δὲν ἐδόθη ἡ ἐμπρέπουσα σημασία εἰς τὸν φορῆα αὐτῆς, τὴν σπονδυλικὴν στήλην τῆς ὑπάρξεώς τῆς, δηλαδὴ εἰς τὸν ἐκπαιδευτικὸν λειτουργόν. Διότι τότε μόνον θὰ δυναμῆθα νὰ ὀμιλῶμεν καὶ νὰ λέγωμεν ὅτι ἡ Παιδεία μας ἐπιτελεῖ θαύματα, ὅταν ἔχωμεν Ἐκπαιδευτικούς λειτουργοὺς ἀξιόπρεπτος τοῦ ὀνόματός των, ἀξιοπρεπεῖς καὶ ἀπερισπαστοὺς ἀπὸ τὰς βιοτικὰς ἀνάγκας, ἀφοσιωμένους ἀποκλειστικῶς μόνον εἰς τὸ ὑψηλὸν λειτουργημὰ των.

Ἄς μοῦ ἐπιτραπῇ, ἀγαπητοὶ γονεῖς, νὰ κάμω μίαν ἀναδρομὴν εἰς τὸ παρελθὸν διὰ νὰ τοῖσιω τὸ τί προσέφεραν οἱ γονεῖς ἀπὸ τῆς ἐμφανισέως των εἰς τὴν κοινότητα τῆς Παιδείας, διὰ τῆς συμπήξεως τῶν Συλλόγων καὶ αὐτοὶ διὰ τῆς συνισταμένης αὐτῶν, τῆς Ἀνωτάτης Συνομοσπονδίας Συλλόγων Γονέων Μαθητῶν Ἑλλάδος.

Ἡ Ἀνωτάτη Συνομοσπονδία Συλλόγων Γονέων Μαθητῶν Ἑλλάδος ἀπὸ τῶν πρώτων ἡμερῶν

τῆς ἐμφανισέως τῆς, ὡς μοναδικὸν σκοπὸν τῆς ἔταξε τὴν ἐξυψώσιν τῆς βαρύτατα ἀσθενούσης Παιδείας καὶ τῶν Ἐκπαιδευτικῶν αὐτῆς λειτουργῶν καὶ διὰ συνεχῶν ἀγῶνων τῆς κατάρθωσέ νὰ ἀφυπνίσῃ τοὺς ἰθύνοντας εἰς τὸν μεγαλειώδη αὐτὸν σκοπὸν τῆς, ἐπιτυχούσα τὰ ὅσα μέχρι σήμερον εἶναι ὕμιν γνωστὰ ἐπιτεύγματα.

Δυστυχῶς ὅμως ἡ ἴσσις αὐτῆς ἀπαιτεῖ δραστικὰ φάρμακα, ἅτινα μόνον μερικῶς ἐδόθησαν, με ἀποτελεσματὰ νὰ ἔχωμεν τὸν σημερινὸν καταστρεπτικὸν σάλον, ἐκ τῆς ἀποχῆς τῶν λειτουργῶν αὐτῆς. Ὡσάν νὰ μὴ ἤρκουν, ἀγαπητοὶ Γονεῖς, αἱ ἑλλείψεις εἰς προσωπικῶν τῶν Σχολείων, ἡ ἑλλειψὶς διδασκητῶν καὶ ἐπιστητικῶν ὀργάνων καὶ ἡ ἐναεῦθεν μερικὴ διδασχὴ τῶν ἀπαραιτήτων διὰ τὴν μόρφωσιν τῶν τέκνων μας μαθημάτων, ἐπεσυνέβη καὶ ἡ ἀποχὴ τῶν λειτουργῶν διὰ νὰ ἐκμηδενισθῇ ἡ μόρφωσις τῶν τέκνων μας.

Ἰδοὺ λοιπόν, διατί, ὡς προεῖπον, ἡ παρούσα συγκέντρωσις εἶναι δημιουργημὰ τῆς ἐντόνου δυσφορίας τῶν γονέων καὶ ἀνησυχίας αὐτῶν διὰ νὰ μὴ εἴπω ἀνακτῆσεως των, διὰ τὸ μέλλον τῶν τέκνων των καὶ τοῦτο, λόγῳ τῆς ἀδιαφορίας τῶν οἰκονομικῶν παραγόντων τῆς Χώρας, μὴ ἐπιθυμούντων ἐξεύρεσιν λύσεως ἀπὸ τὴν φοβερὰν δίνην εἰς ἣν ἐνεπλάκην ἡμεῖς καὶ τὰ τέκνα μας.

Ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς, ἀγαπητοὶ Γονεῖς, τῆς ἐκδηλώσεως τῶν ἐκπαιδευτικῶν λειτουργῶν περὶ καθόδου των εἰς τὴν ἀπεργίαν, ἡ Διοίκησις τῆς Α.Σ.Γ.Μ.Ε. ἐπελήφθη τοῦ σοβαροῦ τούτου θέματος καὶ διὰ τῆς πρώτης ἀνακοινώσεως τῆς ἐπέζητησε ν' ἀποτελέσῃ τὸν μεσολαβητὴν μεταξὺ Κυβερνήσεως καὶ λειτουργῶν. Δυστυχῶς ὅμως αἱ καλά μας προθέσεις, δὲν εὗρον τὴν ἐμπρέπουσαν ἀπήχησιν καὶ οἱ ἰθύνοντες ἠδιαφόρησαν εἰς τὰς αἰτήσεις μας, ἐγκαταλείψαντες τὴν εὐκαιρίαν τοῦ μεσολαβητοῦ καὶ οὕτω ἐφερόμεθα ὀλοταχῶς εἰς τὴν πραγματοποιήσιν τῆς ἐκδηλωθείσης ἀποχῆς τῶν ἐκπαιδευτικῶν, τὴν ὅποιαν ἡμεῖς δὲν ἦτο δυνατόν ν' ἀποφύγωμεν. Παρὰ τὰς συνεχισθείσας προσπάθειάς μας νὰ ἐπιζητήσωμεν ἐπαφὴν μετὰ τῶν ἰθύνοντων, μᾶς καθίστατο

γνωστὸν, ὅτι ἀδυνατοῦσιν οὗτοι νὰ μᾶς δεχθῶσιν. Ὁ μόνος ὁ ὁποῖός μᾶς ἐδέχθη, ἦτο ὁ Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας, εἰς ὃν καὶ ἀνεπτύξαμεν λεπτομερῶς τὰς ἀποψεις μας, ἀνεξαρτήτως τοῦ γεγονότος ὅτι οὐδεμίαν λύσιν κατάρθωσέ νὰ δώσῃ εἰς τὸ φλέγον δι' ἡμᾶς ζήτημα, τούτεστιν ὅτι τὰ Σχολεῖα εἶναι κλεισμένα καὶ τὰ παιδιὰ μας διατρέχουν τὸν κίνδυνον τῆς ἀπωλείας τοῦ ἔτους τῶν σπουδῶν των.

Μετὰ τὴν, ὡς εἰκός, ἀρνητικὴν ἀπάντησιν τοῦ κ. Ὑπουργοῦ Παιδείας, ἐστράφημεν πρὸς ὅλας τὰς κατευθύνσεις ἐζητήσαμεν συνάντησιν μετὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν διὰ νὰ τοῦ ἐκθέσωμεν τὴν δυσφορίαν τῶν γονέων, πλὴν ὁ Ὑπουργὸς ἠρνήθη νὰ μᾶς δεχθῇ προφασίζόμενος τὴν ἀπασχόλησιν του εἰς τὴν σύνταξιν τοῦ Προϋπολογισμοῦ.

Κύριοι, κατόπιν τούτου, ἡ Διοίκησις τῆς Α.Σ.Γ.Μ.Ε. ἀπέστειλε τηλεγραφήματα πρὸς τοὺς Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως καὶ Ὑπουργὸν Οἰκονομικῶν, ζητοῦσα παρ' αὐτῶν καὶ πάλιν ἀμείσον ἀκρόασιν, τὴν ὅποιαν δυστυχῶς δὲν κατάρθωσέ νὰ ἐπιτύχῃ. Καὶ ἀπὸ τὸν Ἀντιπρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως ἐζήτησεν ἀκρόασιν ἡ Διοίκησις, τὴν ὅποιαν καὶ δὲν ἐπέτυχε.

Ἡ Διοίκησις τῆς Α.Σ.Γ.Μ.Ε. δὲν παρέλειπε καὶ πρὸς τὴν Α.Μ. νὰ ἀπευθυνθῇ, ἐπιζητήσασα παρ' αὐτοῦ ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τοῦ χαρμωσοῦν γεγονότος τῶν ἀρραβῶνων τοῦ λαοφιλοῦς μας Διαδόχου, νὰ παρέμβῃ πρὸς λύσιν τῆς ἀπεργίας, διὰ νὰ δυνηθοῦν τὰ τέκνα μας εὐχερῶς νὰ ὑποδεχθοῦν τοὺς ὑψηλοὺς μεμνηστειμένους ἐν σώματι. Τὴν εὐκαιρίαν ταύτην οἱ Ἐκπαιδευτικοὶ λειτουργοὶ δὲν παρέλειψαν νὰ ἐκμεταλλεθοῦν, δηλώσαντες ἀναστολήν τῆς ἀποχῆς, διὰ τὴν καλλιτέραν ὑποδοχὴν τῶν Ὑψηλῶν μεμνηστειμένων. Τὴν πατριωτικὴν ταύτην χειρονομίαν μὴ παρῆλθε ἡ Διοίκησις τῆς Α.Σ.Γ.Μ.Ε. δι' ἀνακοινώσεως τῆς ἐξῆρε καὶ ὑπέβαλε παράκλησιν πρὸς τοὺς ἰθύνοντας ὅτι ἐδημιουργεῖτο κατάλληλον κλίμα πρὸς ὀριστικὴν λύσιν τοῦ ζητήματος. Πλὴν οἱ ἰθύνοντες ἠδιαφόρησαν καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην καὶ οὕτω οἱ ἐκπαιδευτικοὶ πλέον ὠδηγοῦντο καὶ πάλιν εἰς τὸν δι-

καιον ἀγῶνα των τῆς διαρκοῦς ἀποχῆς, ὅτε, ἀγαπητοὶ Γονεῖς, καὶ ἐφθάσαμεν αἰσιῶς εἰς τὴν σημερινὴν εἰκοστὴν ἡμέραν τῆς ἀνωμαλίας, ἣτις καταστρεπτικὰ καὶ μόνον ἀποτελέσματα ἔχει καὶ μυρίους κινδύνους ἐπισωρεῖ εἰς βάρος τῶν τέκνων μας.

Εἶναι γνωστὸν εἰς ὅλους μας ὅτι ἡ Παιδεία εὐρίσκεται εἰς ἀθλίαν κατάστασιν καὶ ἰδιαίτερος κατὰ τὴν σημερινὴν ἐποχὴν τοῦ ἀνταγωνισμοῦ μετὰ τοὺς ἄλλους Εὐρωπαϊκοὺς Λαοὺς, κατόπιν μάλιστα τῆς συνδέσεώς μας μετὰ τὴν Εὐρωπαϊκὴν Οἰκονομικὴν Κοινότητα. Εὐκόλως ἀντιλαμβανόμεθα ὅτι ὁ πνευματικὸς, ὁ τεχνικὸς καὶ ἐν γένει ὁ ἐλεύθερος ἀνταγωνισμὸς εἰς ὅλας τὰς ἐκδηλώσεις τῆς σημερινῆς Ἰλιγγιωδῶς ἐξελισσομένης τεχνικῆς ζωῆς μας μετὰ τοὺς προηγμένους Λαοὺς θὰ ἀπολήξῃ εἰς θανάσιμον ἀμάρτημα καὶ δι' αὐτὴν ταύτην τὴν ἐπιβίωσιν τοῦ Λαοῦ μας, ἂν δὲν σπεύσωμεν νὰ λάβωμεν σύντονα, δραστικὰ καὶ θαρραλέα μέτρα ὑπὲρ τοῦ μόνου σωστικοῦ διὰ τὴν στιγμὴν παράγοντος, τοῦ μεγάλου παράγοντος τοῦ λέγεταί Παιδεία.

Καὶ προέχει σήμερον ἡ λέξις «ΠΑΙΔΕΙΑ» νὰ γίνῃ τὸ ταχύτερον καθολικὴ συνείδησις. Καὶ ἂν ὁ παράγων ΠΑΙΔΕΙΑ, εἰν ἰσημερινὸς καὶ βασικός διὰ τὸν πολιτισμὸν καὶ τὴν πρόοδον ὀλων τῶν Λαῶν, διὰ τὴν Ἑλλάδα εἶναι θεμελιωδῶς ἐπινηξημένη καὶ βαρύτερα. Διότι οἱ Ἕλληνες ἔχουν νὰ βαστάξουν τὸ βάρος τῆς μακραίωνος καὶ κεφαλαίουδους διὰ τὸν Εὐρωπαϊκὸν Πολιτισμὸν ἱστορίας των ἀφ' ἑνός, καὶ ἀφ' ἑτέρου διότι ἡ μακρὰ καὶ βάρβαρος δουλεία δὲν τοὺς ἐπέπετρεψε νὰ εὐρίσκωνται ἤδη κατὰ τὴν κρίσιν αὐτὴν ὦραν εἰς τὸ μορφωτικὸν ἐπίπεδον τῶν μᾶλλον προηγμένων Εὐρωπαϊκῶν Χωρῶν.

Ἐὰν θέλωμεν νὰ παρακολουθήσωμεν ὡς πράγματι ἴσοι πρὸς τοὺς φίλους Εὐρωπαϊκοὺς Λαοὺς, πρέπει νὰ καλύψωμεν τὴν ἀπόστασιν αὐτὴν.

Εἶναι παρήγορον καὶ ἄκρω ἐνθαρρυντικὸν τὸ φαινόμενον τοῦ ξεσηκώματος ὀλοκλήρου τοῦ Λαοῦ μας κατὰ τὰς τελευταίας αὐτὰς ἀγωνιώδεις διὰ τοὺς γονεῖς ἡμέρας διὰ τὸ φλέγον ζήτημα τῆς Παιδείας. Ἡδὴ ὁ Μεγάλος καὶ διορατικὸς Λαὸς μας ἐβείξεν ὅτι ἀπέκτησε συνείδησιν διὰ τὴν

ύψιστην άποστολήν τής Παιδείας. Καί ο Λαός είναι ο μόνος άρμόδιος και ο μόνος υπεύθυνος διά τήν Παιδείαν.

Είμαι βαθύτατα εύτυχής δυνάμενος να μεταφέρω εις τήν συγκέντρωσιν ταύτην περικοπιάς από τον Ιστορικών και μνημειώδη λόγον τής Α. Μ. του Βασιλέως μας, τον όποιον εξέφώνησε πρό όλίγων έτών εις τήν αίθουσαν τελετών τής 'Ακαδημίας 'Αθηνών. 'Ιδού αι περικοπιάι του λόγου τής Α. Μ. «Μεμφιμοιρούμεν» όλοι εκ συστήματος διά τήν έγκατάλειψιν τής 'Ελληνικής Παιδείας άλλ' άρκούμεθα μόνον να μεμφώμεθα τās εκάστοτε Κυβερνήσεις. 'Ο πραγματικός υπεύθυνος είναι ή Κοινή Γνώμη, δηλαδή ο έκλέγων τās Κυβερνήσεις Λαός. Εύθως ως ο Λαός ενδιαφερθή πραγματικώς θα γίνη ή Παιδεία, ως διά μαγείας, άντικείμενον Ιδιαιτέρας προσοχής και στοργής πάσης Κυβερνήσεως.

'Ο,τι συμβαίνει κατά τās τελευταίας δεκαετίας με τήν Παιδείαν, είναι χαρακτηριστικό ν δείγμα έλλείψεως πρακτικού πνεύματος... και συνεχίζω

'Αφήνομεν ν' άπορροφάται πλήρως ή προσοχή μας από τήν φαινομενικήν σπουδαιότητα των πραγμάτων τής στιγμής και ούτω τείνομεν να λησμονήσωμεν τήν ανάγκην προβλέψεως διά τó μέλλον....

'Η σημερινή κατάσταση δημιουργεί βαρυτάτας εύθυνας και μεγίστας ύποχρεώσεις διά τήν ήγετικήν τάξιν του 'Ελληνικού Λαού, ή όποία εις τήν Δημοκρατικήν ήμών Χώραν, ανανεώνεται καθ' ήμέραν και προέρχεται εξ αυτού τούτου του Λαού.

Καλώ τον Λαόν μου εις Πανελλήνιον επιστράτευσιν διά να θερμάνωμεν με πρακτικήν και δημιουργόν στοργήν τήν Παιδείαν. 'Η έλλειψις πρακτικού πνεύματος και πολιτικής άγωγής άποστερούν τήν 'Ελλάδα του μεγαλείου. Μόνον δε τó μεγαλείον είναι άντάξιον τής 'Ελλάδος...

'Η Διοίκηση τής Α. Σ. Γ. Μ. Ε. αγαπητοί Γονεϊς, φρονεί ότι ή παρατεινομένη άποχή, ή έπισωρευούσα τόσους κινδύνους εις τήν μόρφωσιν των παιδιών μας και γενικώτερον τής Παιδείας και του 'Εθνους ειδικώτερον, πρέπει παντί τρόπω να πείση τούς άρμόδιους να αναθεωρήσουν τήν τακτικήν των και με ρεαλιστικότητα και στοργήν να μεριμνήσουν διά τήν ίκανοποίησιν των δικαίων αίτημάτων των εκπαιδευτικών λειτουργών.

'Ημεις οι γονεϊς, όφειλομεν να διαδηλώσωμεν τήν βαθύτατην άνησυχίαν, πικρίαν και άγανάκτησιν μας διά τήν συνεχιζομένην άπαράδεκτον και καταστρεπτικήν άδιαφορίαν των άρμόδιων

Είναι καιρός πλέον ή Κυβέρνησις να άντιληφθή τήν σοβαρότητα τής δημιουργηθείσης κοινωνικής άναταραχής και να δώ-

ση τó ταχύτερον τήν ένδεδειγμένην λύσιν.

Και άξιοϋμεν όπως άναγνωρίση ως 'Εθνικήν ανάγκην και πρώτην επένδυσιν εις τó Προγραμμα τής τήν έξύψωσιν τής Παιδείας και τονίζομεν ότι έν έναντία περιπτώσει είμεθα ύποχρεωμένοι να συνεχίσωμεν τον άγώνα μέχρι πλήρους ίκανοποίησεως του πανελληνίου πόθου, τής πλήρους και ολοκληρωτικής έξυγιάνσεως τής Παιδείας.

Και είμεθα βέβαιοι, ότι ολοκληρος ο 'Ελληνικός Λαός, ως εις άνθρωπος, θα εύρεθή παρά τó πλευρόν των άγωνιζομένων εκπαιδευτικών και ήμών των πρώτων ενδιαφερομένων Γονέων.

Τό έγκριθέν ψήφισμα

ΑΝΩΤΑΤΗ ΣΥΝΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΣΥΛΛΟΓΩΝ ΓΟΝΕΩΝ ΜΑΜΗΤΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ

Οί Γονεϊς και Κηδεμόνες των μαθητών των Σχολείων Μέσης και Στοιχειώδους Εκπαιδύσεως, τείως Διοικήσεως Πρωτευούσης, συνελθόντες σήμερον τήν 6-2-63 έν τή Αίθουση του Θεάτρου «ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ» κατόπιν προσκλήσεως τής Α. Σ. Γ. Μ. Ε. και άκούσαντες των όμιλητών, οι όποιοι άνέπτυξαν τούς λόγους του 'Αγώνος των 'Εκπαιδευτικών και τās όλεθρίας συνεπειάς τής μακράς παρατάσεως αυτού

ψηφίζουν όμοφώνως
α) Έκφράζουν τήν άμέριστον συμπάραστασιν των προς τούς άγωνιζομένους διά τήν έξύψωσιν τής Παιδείας εκπαιδευτικούς, των όποιων τά αίτήματα θεωρούν δικαία και μετριοπαθή.

β) ΔΙΑΚΗΡΥΣΣΟΥΝ τήν άπόλυτον πεποίθησιν των, ότι ούδεμία Προσπάθεια άνορθώσεως τής Μαιδείας δύναται να επιτύχη έφ' όσον τήν ψυχήν του εκπαιδευτικού θα εξακολουθή να κατακλύζει ή βαθύτατη πικρία και ή δικαία άγανάκτησις διά τήν αυθαίρετον ύποτίμησιν του έργου των.

γ) ΕΚΦΡΑΖΟΥΝ τήν άγωνίαν των διά τās όλεθρίας επιπτώσεις τής συνεχιζομένης άναταραχής επί τής μορφώσεως και του ήθους τής μαθητιώσης νεολαίας.

δ) ΠΟΙΟΥΝΤΑΙ θερμήν εκκλησιν έξ όνόματος του έκατομμυρίου Γονέων και κηδεμόνων των 'Ελλήνων μαθητών προς τον 'Εξοχώτατον Πρόεδρον τής Κυβερνήσεως κ. Κων/τινον Καραμανλήν, όπως προβή εις τήν γενναίαν χειρονομίαν τής ίκανοποίησεως των αίτημάτων των εκπαιδευτικών με τήν βεβαιότητα ότι τούτο θ' άποτελέση και άνυπολόγιστον άξίως προσφοράν προς τήν παιδείαν του 'Εθνους και πράξιν άποδόσεως Δικαιοσύνης. Θέλει δε έκτιμηθή δεικνύως ύφ ολοκλήρου του 'Ελληνικού Λαού τó εκδηλώσαντος κατά τρόπον συγκινητικών και πρωτοφανή τήν συμπάραστασιν του εις τον 'Αγώνα των 'Εκπαιδευτικών.

ε) Και άκόμη ΠΑΡΑΠΕΜΠΟ-

ΜΕΝ τήν προσοχήν τής Κυβερνήσεως επί του μνημειώδους λόγου τής Α. Α. του Βασιλέως, ο όποιος ειπέ: «Μεμφιμοιρούμεν» όλοι εκ συστήματος διά τήν έγκατάλειψιν τής 'Ελληνικής Παιδείας άλλ' άρκούμεθα μόνον να μεμφώμεθα τās εκάστοτε Κυβερνήσεις. 'Ο πραγματικός υπεύθυνος είναι ή Κοινή Γνώμη, δηλαδή ο έκλέγων τās Κυβερνήσεις Λαός. Εύθως ως ο Λαός ενδιαφερθή πραγματικώς θα γίνη ή Παιδεία, ως διά μαγείας, άντικείμενον Ιδιαιτέρας προσοχής και στοργής πάσης Κυβερνήσεως.

'Ο,τι συμβαίνει κατά τās τελευταίας δεκαετίας με τήν Παιδείαν, είναι χαρακτηριστικό ν δείγμα έλλείψεως πρακτικού πνεύματος... και συνεχίζω

'Αφήνομεν ν' άπορροφάται πλήρως ή προσοχή μας από τήν φαινομενικήν σπουδαιότητα των πραγμάτων τής στιγμής και ούτω τείνομεν να λησμονήσωμεν τήν ανάγκην προβλέψεως διά τó μέλλον....

'Η σημερινή κατάσταση δημιουργεί βαρυτάτας εύθυνας και μεγίστας ύποχρεώσεις διά τήν ήγετικήν τάξιν του 'Ελληνικού Λαού, ή όποία εις τήν Δημοκρατικήν ήμών Χώραν, ανανεώνεται καθ' ήμέραν και προέρχεται εξ αυτού τούτου του Λαού.

Καλώ τον Λαόν μου εις Πανελλήνιον επιστράτευσιν διά να θερμάνωμεν με πρακτικήν και δημιουργόν στοργήν τήν Παιδείαν. 'Η έλλειψις πρακτικού πνεύματος και πολιτικής άγωγής άποστερούν τήν 'Ελλάδα του μεγαλείου. Μόνον δε τó μεγαλείον είναι άντάξιον τής 'Ελλάδος...

ΣΤ) ΘΕΩΡΟΥΝ ύποχρεώσιν να διακηρύξουν ότι ή έμμνη τής Κυβερνήσεως εις τήν άρνησιν είναι επικίνδυνος και δεν πρόκειται να κατασιγήση τήν έν άναταραχή διατελούσαν ψυχήν των άπανταχού τής 'Ελλάδος Γονέων.

Ζ) ΠΕΡΑΝ ΤΟΥΤΟΥ εκφράζοντων Πανελλήνιον πόθον όπως ο Κυβέρνησις προβή εις ριζικήν και εκσυγχρονισμένην αναμόρφωσιν του όλου θέματος τής Παιδείας και πρβή εις ταχύτεραν άναγνώρισιν, ως πρώτου μεγέθους επένδυσιν τήν χορήγησιν σημαντικών πιστώσεων διά τήν Παιδείαν.

Η) ΣΥΣΣΩΜΟΣ ή σημερινή συγκέντρωσις των Γονέων καταδικάζει ως άντικοινωνικήν πάσαν άπειλήν περί επαναφοράς τής επαχθοϋς εκπαιδευτικής εισφοράς, ή όποία δι' άγώνων μας κατηγορήθη και τήν θεωρούν άπαράδεκτον και 'Αντισυνταγματικήν. Και ΕΞΟΥΣΙΟΔΟΥΝ τó Προεδρείον τής συγκεντρώσεως, όπως επιδώση αντίγραφον του παρόντος εις τον κ. Πρόεδρον τής Κυβερνήσεως, κ. κ. 'Υπουργούς και Βουλευτάς και προβή εις τās δεούσας παραστάσεις και ένεργείας.

ΕΝΤΟΛΗ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΕΩΣ

'Η εκκλησις του 'Επιτιμου Προέδρου τής ΑΣΓΜΕ κ. Β. Κοντογεώργου.

(Γενομένη τήν 18-1-63, παραμονήν ένάρξεως τής άπεργίας.)

Κατά τās κρίσιμους αύτάς, διά τήν 'Εθνικήν Παιδείαν και τó 'Εθνος, γενικώτερον, στιγμάς, ασθάνομαι τήν ύποχρεώσιν να κώμα εκκλησιν προς όλους και Ιδιαίτερος εις τον τύπον ίνα περιβέλλουν με στοργήν και άπεριόριστον έμπιστοσύνην τον 'Ιερόν άγώνα του εκπαιδευτικού κόσμου τής 'Ελλάδος.

'Η επί τόσα έτη παραμονή μου επί κεφαλής τής 'Ανωτάτης 'Οργανώσεως των Γονέων τής 'Ελλάδος και άπασχόλησις μου με τά θέματα τής Παιδείας, μου έδωσαν τήν εύκαιρίαν να γνωρίσω εκ του πληθους τά άνώτερα ψυχικά χρώματα έκείνων προς οϋς έμπιστεύομεθα τήν μόρφωσιν και διαπαιδαγώγησιν των παιδιών μας και πρέπει να είμεθα ύπερήφανοι δι' αύτούς, οτινες με βάρύτατα άσθενούσαν Παιδείαν άγωνιζόμενοι, ύριστάμενοι θυσίας να επιτελέσουν τó ύψιστον λειτουργήμα των.

'Όπως εις τó παρελθόν οϋτω και σήμερον οι άγώνες των διαπνέονται από Ιδανικά και μόνον. Τήν άπονομή δικαιοσύνης. 'Η Πολιτεία διά μίαν άκόμη φοράν έρχεται σήμερον εις άντιδικίαν μετ' αύτών. Μέγα σφάλμα. 'Αλλά και κάτι περισσότερο, εκκλησις, όταν με τήν στάσιν της ώθεί εις τó έρχατον μέσον. Τό εκκλησις δε αυτό θα είναι έναντι αυτού τούτου του 'Εθνους. Διότι και έν άκόμη τó κράτος «προς προστασίαν του κύρους του» έπιπέσει εις τήν σφαλιμένην νοστροπίαν του και... «νικήση» αυτό θα είναι ήττα Ιδική του, 'Εθνική ήττα. Διότι εκπαιδευτικοί ήττημένοι και παραγκωνισμένοι, με μειωμένον ήθικόν... ράκη, δεν θα είναι δυνατόν έν συνεχεία να ανανεύεται έπιστοφροντες εις τά Σχολεία των, να... διδάξουν και να... άποδώσουν.

Τό Διοικείν έστι «προβλέπειν και προνοείν» και οϋχι «καταστέλλειν». Αυτό δε λόγω πείρας του παρελθόντος, δεν νομίζω ότι τό έχουν ύπ' όφιν των οι Κυβερνώντες. 'Απλήν άπόδειξιν άποτελεί τó πρόσφατον παρελθόν (πρό διετίας) με τήν έπιμονήν των Κυβερνώντων ότι «οι εκπαιδευτικοί όχι μόνον δεν άδικοϋνται άλλα είναι και προνομιοϋχοι». Και άπεδείχθη εύθως άμέσως με τήν άπόφασιν τής συγκροτηθείσης (1961) έπιτροπής, τó άνιθετόν ότι «ήδικούντο και μάλιστα τά μέγιστα». 'Αλλά τότε κατόπιν πολλών άγώνων (κάτι συνέβαλον και εγώ) επέσθη ή Κυβέρνησις να συγκροτηθή «'Επιτροπήν Διαιτησίας» και οι μανδρινιοί έβέχθησαν ήχηρότατον ράπισμα με τήν άπόφασιν της. 'Ενόμιζον ότι τούτο θα ήτο άρκέτο μάθημα και δεν θα επεχειρείτρ σήμερον επανάλγησις των αύτών σφαλιμάτων. Δυστυχώς όμως...

'Η εκκλησις μου άπευθύνεται προς όλους, διότι όλοι εύθύνομεθα πού οι εκπαιδευτικοί λειτουργοί έπιαναγκάζονται να φθάσουν εις μέσα που οι Ιδιοί δεν έπιθυμοϋν, άντι να άσχολοϋνται άπερίσταστοι εις τó λιαν λεπτόν και ύψηλόν λειτουργήμα των. Τό θέμα των δεν είναι προσωπική των ύπόθεσις, άλλ' όλων μας, 'Εθνικόν θέμα. Θέλω δε να πιστεύω ότι ή Κοινωνία και Ιδιαίτερος οι γονεϊς τής 'Ελλάδος εις τούς όποιους ή φωνή μου είναι άρκετά γνωρίμος θα δώσουν και αύτην τήν φοράν πλήρη ήθικην συμπάραστασιν προς τó εκλεκτόν αυτό τμήμα του 'Ελληνικού Λαού, τούς πνευματικούς γονεϊς των παιδιών των.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΟΝΤΟΓΕΩΡΓΟΣ
'Επίτιμος Πρόεδρος Α.Σ.Γ.Μ.Ε.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΟΝ ΒΗΜΑ

ΔΕΚΑΗΜΕΡΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ : ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ 15^α - ΑΘΗΝΑΙ (Τ. Τ. 118)
ΤΗΛ. 236-547 ΚΑΙ 221.316

Έτησία συνδρομή του Διδακταλικού Βήματος . . . Δραχ. 60 -
Τιμή του φύλλου 1.50
Διά τας Σχολιασάς Έφορίας 50 -

"DIDASKALIKON VEMA.

Organ of the Federation of Elementary Teacher's of Greece
Branch Office: 15a Xenophon St., Athens (Greece) 118

"DIDASKALIKON VIMA.

(Tribune des Instituteurs)

Organe Officiel de la Fédération des Instituteurs de Grèce
Bureaux: 15a, Rue Xenophon, Athènes (Grèce) 118

βαίνει αυτό μόνον με τους εκπαιδευτικούς, το ίδιο συμβαίνει και με τους δικαστικούς, γεωπόνους ή άλλους υπαλλήλους. Άρχίζει έτσι μία άποσύνθεσις και ή άποσύνθεσις αυτή είναι επείγουσα ανάγκη να αντιμετωπισθῆ. Δέν είναι δέ επιτρεπτόν να αντιμετωπίζονται προχειρώς α' άνάγκαι των υπαλλήλων, σήμερα των μὲν και αύριον των δέ, διότι δλοι εύρίσκονται εις δύσκολον θέσιν.

Αυτό είναι, κύριε Πρόεδρε, τό άδιέξοδον εις τό όποιον φερόμεθα και τό όποιον έτονίσαμεν. Έπαναλαμβάνω ως εκ τούτου ότι θα έλθῆ ή ώρα κατά την όποιαν θά αναγκασθούν όλοι, βοηθούντων και των ίδιων των Συνδικαλιστών, να προχωρήσουν εις την λύσιν του ένιαίου μισθολογίου, τό όποιον έξυπηρετεῖ και ένα σκοπόν δικαιοσύνης και τό όποιον δέν πρέπει να άγνοούμεν διότι θα έχῃ άμεσον αντίκτυπον και επί των συνταξιοούχων. Διότι διά τῆς Ικανοποιήσεως κατηγοριών, κλάδων υπαλλήλων δι' έπιδομάτων και άλλων μεθόδων, παρακάπτομεν τους συνταξιοούχους και φθάνομεν να μη Ικανοποιούμεν τους συνταξιοούχους. Καί ήμπορεί βεβαίως να υπάρχουν και εκεί άνωμαλίες, ήμπορεί να υπάρχουν και άλλα προβλήματα, τα όποια πρέπει να αντιμετωπισθούν, άλλ' εις την βάση υπάρχει μία ήθικη άρχή, μία άρχή δικαιοσύνης διότι και ό συνταξιοούχος δικαιούται Ισης μεταχειρίσεως με τον έν ενεργεία υπάλληλον.

Τά λέγω αυτά, όχι μόνον από αίσθημα δικαιοσύνης, από τό όποιον κατέχομαι, αλλά και από αίσθημα ρεαλισμού, διότι ρεαλισμός είναι τό συμπέρασμα και ή διαπίστωση ότι άλλως ώδηγούμεθα εις τό άδιέξοδον και εις τό χάος.

Ο κ. Υπουργός των Οικονομικών έζήτησε να εξηγήσω την έρπουσαν άξησην του μισθολογίου. Εις αυτό έχει δικαίον. Είναι ή πρώτη φορά που άναπτύσσ

τήν θεωρίαν αυτήν και θα χρειασθῆ να γίνῃ εύρύτερα ανάπτυξις της εις δημοσίας συζητήσεις και κατ' ίδίαν. Έκείνο, τό όποιον θέλω να τονίσω και νομίζω, ότι πρέπει να προσέξωμεν είναι, ότι σήμερα όταν όμιλούμεν περί έρπουσης άνόδου του μισθολογίου, αναφερόμεθα εις γενικόν οικονομικόν φαινόμενον και μάλιστα έν συνδυασμῶ προς την Ιδιωτικήν οικονομίαν. Όμιλήσα περί του τρόπου κατά τον όποιον δρῶ και αντίδρῶ ὁ Καπιταλισμός σήμεραν διά τῆς επέκτάσεως των χώρων

Κ. Βοβολίνης

Βουλευτής Προοδευτικῶν

Κύριοι βουλευταί, θα χρησιμοποιήσω μίαν έκφρασιν, ήτις άποδίδει μὲν την αλήθειαν και την όποیان πολλάκις μεταχειριζόμεθα, έκφρασιν όμως ούδόλως κομψήν: «Τό ελληνικόν Κράτος έπαυσε να είναι καλή μητέρα και κατέστη κακή μητριά». Τούτο τό απέδειξε, κατά την περιπέτειαν ήν υπέστημεν όλοι οί Έλληνες, τελευταίως. Πρόκειται, βεβαίως, περί τῆς άπεργίας των εκπαιδευτικῶν. Άπεργίας εις την όποιαν, τό Κράτος έξώθησε τους εκπαιδευτικούς. Τά προβλήματα των εκπαιδευτικῶν μας και τῆς μέσης και τῆς βασικῆς παιδείας, έξετέθησαν ήδη και τά αίτήματα των άνελύθησαν έπαρκῶς. Έγώ θά περιορισθῶ να έπω, ότι διά πρώτην ίσως φορά εις την Ιστορίαν των άπεργιῶν όλόκληρος ή Δημοσία γνώμη παρηκολούθησε μέτε ελικρινούς συμπάθειαν τόν άγώνα των. Άγώνα, άσφαλῶς, άνισον και σκληρόν. Άλλά εις τόν άγώνα αυτόν ήθικῶς νικηταί είναι οί εκπαιδευτικοί. Καί θα έλθῃ (όχι δέ άργά) ή στιγμή καθ' ήν και ή άπόδοσις τού άγώνος θα υπάρξῃ.

Νομίζω όμως ότι είναι άπαραιτήτων να άκούγεται (και εἰ

δυνατόν ανά πᾶσαν στιγμήν έν τῇ αἰθούσῃ ταύτῃ) ότι τυγχάνει δι' όλους ήμάς άπαραδέκτον του να υπάρχουν έπιστήμονες και μάλιστα οικογενειάρχαι καταδικασμένοι υπό του Κράτους να ζούν με 1.800 δραχ. μηνιαίως. Θά ήθελον δέ να υπήρχε τρόπος θεσπίσεως ένός είδους ποινῆς διά τους ούτω καταδικάζοντας τους συνανθρώπους των και συνεπιστήμονάς των. Μιάς Ιδιορρύθμου ποινῆς. Να κατεδικάζετο π. χ. ό έστω και λιτοδίαίτος κ. Παναγιώτης Κανελλόπουλος να ζῆσῃ επί ένα μήνα (πληρώνων όλα του τά έξοδα) με 1.800 δραχμάς. Τότε, αν μη τί άλλο, θα ήτο όλιγώτερον άυστηρός προς τους συμπαθεστάτους εκπαιδευτικούς.

Κύριοι βουλευταί ή Κυβέρνησις έξηναγκάσασα τους εκπαιδευτικούς να κατέλθουν εις άπεργίαν (ένῶ θά ήτο δυνατόν βελτιώνουσα στοιχειώδως την τραγικήν των θέσιν να άποτρέψῃ τόν σκληρόν τούτον άγώνα) κατέστη ὁ μέγας ήθικός υπεύθυνος ένός όλεθρίου ψυχικοῦ τραύματος όπερ υπέστησαν τά τέκνα των ελληνῶν, τά τέκνα μας. Εις τά διδασκόμενα μαθήματα, εις τό μάθημα των ελληνικῶν, των μαθηματικῶν, τῆς γεωγραφίας, ή Κυβέρνησις τῆς ΕΡΕ προσέθεσε και τό μάθημα τῆς άπεργίας, με τάς όλεθρίας διά τους τρυφερούς βλαστούς συνεπείας του. Εἶθε ὁ χρόνος να άμβλύνη τας προκληθείσας έντυπώσεις. Τούτο όμως δέν θα σημαίνῃ και μείωσιν τῆς έν προκειμένῳ Κυβερνητικῆς ένθύνης. Εύθύνης ήτις βαρύνει την Κυβέρνησιν και δι' όλας τας άλλας άπεργίας τας καθημερινῶς πλέον σημειούμενας εις κάθε γωνίαν τῆς Έλληνικῆς Πατρίδος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Ν'

Πέμπτη 14 Φεβρουαρίου 1963

Γρ. Κασμάτης

Υπουργός τῆς Έθνικῆς Παιδείας και Θρησκευμάτων

Άποτέλεσμα αὐτῆς τῆς άνωμαλίας είναι ή τελευταία περιπέτεια εις την όποιαν άπεδόθησαν οί φίλτατοί μου εκπαιδευτικοί. Ο συνδικαλισμός εἰσήλθεν εις την εκπαιδευτικήν, όπως και εις την δημοσιοϋπαλληλίαν, ατέλῃς, διότι ό συνδικαλισμός επί δημοσίων υπαλλήλων είναι μία ύπόθεσις, όπως έπικον πέρυσιν εις την συνέλευσιν των εκπαιδευτικῶν ή όποια έχει δύο βάσεις: άφ' ένός κατατείνει εις την προστασίαν των υλικῶν συμφερόντων των υπαλλήλων, άφ' έτέρου όμως τους καθιστᾷ όργανα του Κράτους, όχι ως άτομα, αλλά ως οργανώσεις, τους καθιστᾷ Ικανούς να άσκήσουν και πειθαρχικήν έξουσίαν, την όποιαν τό Κράτος δέν πρέπει να άσκήσῃ εύθως, πειθαρχικήν έξουσίαν ποιοτικῆς επίλογῆς, την όποιαν τό Κράτος δέν πρέπει να άσκήσῃ εύθως άκρι-

βῶς διά να διδῆ εις τους υπαλλήλους του την αυτοπεποίθησιν ότι αὐτοί είναι Ικανοί να κυβερνησουν τό Σῶμα τους, άφ' έτέρου δέ να τους παρέχῃ την εύκαιρίαν να κάμουν χρησίμους ύποδείξεις επί τῆς ύλης διά την όποιαν ύπηρετούν. Έχω τό παράπονον ότι παρά τας προσπάθειάς μου, και παρά την άπεραντόν στοργήν μου, την όποιαν γνωρίζουν όλοι οί εκπαιδευτικοί ότι έχω άπέναντί των, δέν ήκούσθην προς την κατεύθυνσιν αὐτήν, δέν ήλθον ποτέ να κάμουν καμμίαν ύπόδειξιν, πλην μιᾶς άναφερομένης εις τας εισηγηρίους έξετάσεις, ή όποια και αὐτή συνεδέετο με ώρισμένα όχι υλικά αλλά ήθικά συμφέροντα τῆς τάξεώς των, δέν έχον την εύκαιρίαν να διαφωτισθῶ από τους εκπαιδευτικούς περὶ του δέοντος γενέσθαι ως προς αὐτά τά μεγάλα προβλήματα τῆς μέσης και τῆς στοιχειώδους παιδείας, διότι μέγала είναι τά προβλήματα τῆς μέσης και τῆς στοιχειώδους παιδείας. Εἰς την στοιχειώδη παιδείαν πηγαινόμεν εις τά τυφλά. Τί διδάσκεται και τί πρέπει να διδάσκεται; Πρέπει να διδάσκονται φίρδην - μίγδην διάφοροί γνώσεις ή πρέπει να διδάσκονται κύκλοι ή κατηγορίαι μαθημάτων; Δύο κατηγορίαι, ή ομάδες μαθημάτων, εκ των όποίων ή μία, κατά την γνώμην μου είναι ή βασική, είναι ή γλωσσική, είναι ή όμάς έκείνη που περιλαμβάνει την γλώσσαν και τά μαθηματικά, διότι και τά μαθηματικά γλώσσα είναι, μέσον έπικοινωνίας ένῶς και κατόπιν ή άλλῃ όμάς των γνώσεων ή όποια όσον και άν ύστερήσῃ δέν έχει σημασίαν. Η πρέπει να γίνεται ή διδασκαλία όπως γίνεται σήμερα, δηλαδή χωρίς άρχην και χωρίς τέλος; Έξεπόνησαν και συνετέλεσα και εγώ εις την συγγραφην αὐτοῦ του βιβλίου, ένός βιβλίου του διδασκάλου, τό όποιον θα εκτυπωθῆ και θα προσπαθήσῃ να δώσῃ μερικᾶς συμβουλᾶς, διανεμόμενον δωρεάν, προς τους διδασκάλους.

Εἰς την μέσῃν παιδείαν, επίσης είναι μέγα τό πρόβλημα. Καί δι' όλα αὐτά τά προβλήματα και επί των προγραμμάτων τῆς στοιχειώδους παιδείας και τῆς μέσης κατά τό 1959 πάρα πολλά επετέλεσθησαν και σήμερα κατά τό τελευταίον έτος πάρα πολλά επιτελοῦνται, τὰρ ταῦτα πιστεύω ότι και επί των προγραμμάτων τίποτε δέν είναι τελικόν. Βεβαίως δέν ήμπορεί να ακολουθήσῃ κανείς την νέαν άρχην τῆς άνάου κριτικῆς, διότι δέν κάμνομεν τίποτε. Άλλά τί θά κάμωμεν; Θά κάμωμεν ένα πρόγραμμα και δέν θα τό μεταβάλλωμεν; Τά μεταβάλλουν κάθε χρόνον οί Γάλλοι τά προγράμματα τους. Δέν σημαίνει ότι τό πρόγραμμα είναι ένα και πρέπει να ζῆσῃ πάντοτε. Αὐτά τό προβλήματα ήθελον να τά

Συνέχεια εις την 10ην σελίδα

έξετασ το Συμβούλιον τῆς Παιδείας, τὸ ὁποῖον εἶχα καλέσει διὰ τὴν 27 Φεβρουαρίου, ἀλλὰ δυστυχῶς ἡ ἀναταραχὴ τῆς ἀπεργίας τῶν ἐκπαιδευτικῶν δὲν ἐπέτρεψε νὰ συνέλθῃ τὸ Συμβούλιον αὐτὸ εἰς τὴν ἡμερομηνίαν αὐτήν. Ἐλπίζω ὅτι θὰ κατορθωθῇ νὰ συνέλθῃ τὸ ταχύτερον δυνατόν.

Ὁ Συνδικαλισμὸς, ὁ ὁποῖος ἐμπῆκε εἰς τὴν δημοσιουπαλληλίαν, ὡδήγησεν εἰς τὴν δημιουργίαν μιᾶς ἀτμοσφαιρας, ἡ ὁποία μετέβαλε τοὺς δημοσίους υπαλλήλους εἰς ἀντιδίκους τοῦ Κράτους. Ἡ ἔννοια ὁμῶς τῆς ἀπεργίας ἔχει ὑποστῆ διὰ τοὺς παρακολουθοῦντας τὴν ἐξέλιξιν τῶν πραγμάτων εἰς τὸ κοινὸν δίκαιον, μίαν δραματικὴν ἐξέλιξιν. Δὲν εἶναι πλέον ἡ ἀπεργία τὸ ὄργανον, τὸ λέρων, μέσον τοῦ ἐξαναγκασμοῦ τοῦ κεφαλαίου· εἰς τὸ νὰ παρασχη μεγαλύτερον μέρος ἀπὸ τὸ ἴδιόν του μερίδιον τοῦ εἰσοδήματος ὑπὲρ τῶν ἐργαζομένων. Αὐτὸ συμβαίνει ὅταν ὁ ἐλευθερὸς συναγωνισμὸς ἐμποδίζει τὴν ὑψωσιν τῶν τιμῶν.

Εἰς τὰς συγχρόνους κοινωνίας, αὐτὸς ὁ ἐκβιασμὸς δὲν εἶναι εὐκολος, διότι ὁ συναγωνισμὸς δὲν ὑπάρχει. Τὰ ὀλιγοπώλια καὶ τὰ μονοπώλια εἶναι ἡ σημερινὴ κατάσταση εἰς ὅλας τὰς Χώρας. Καὶ διὰ τοῦτο ἡ ἀπεργία ἀντὶ νὰ ὀδηγῇ εἰς ρῆξιν κεφαλαίου καὶ ἐργασίας, τὸ συνηθέστερον εἶναι νὰ ὀδηγῇ εἰς συνεννόησιν τοῦ κεφαλαίου μετὰ τὴν ἐργασίαν εἰς βῆρος τοῦ καταναλωτοῦ, δηλαδὴ νὰ ὀδηγῇ εἰς τὴν ὑψωσιν τῶν τιμῶν. Αὐτὸ εἶναι τὸ μέγα πρόβλημα, τὸ ὁποῖον κρύβεται κάτω ἀπὸ τὸ νομοσχέδιον τοῦ ἀγαπητοῦ μου συναδέλφου Ἰωάννου τῆς Ἐργασίας. Πῶς αὐτὸ τὸ πρόβλημα θὰ τὸ ἀντιμετωπίσῃ ὁ εκπρόσωπος τοῦ τρίτου ἀνθρώπου, τοῦ καταναλωτοῦ, ἀφοῦ ἔπαυσε νὰ ὑπάρχῃ ἡ διαμέχρη μεταξὺ κεφαλαίου καὶ ἐργασίας; Ὑπάρχει ἡ μεγάλη μᾶζα τοῦ τρίτου, ὁ ὁποῖος εἶναι ἐναντακκαμένος, διότι, εἰς μίαν ρῆξιν εἶναι καταναλωτὴς καὶ εἰς ἄλλην εἶναι κεφαλαιοῦχος ἢ ἐργάτης; Πῶς θὰ ἀντιμετωπισθῇ αὐτὸ; Ἀλλὰ αὐτὸ τὸ ἀντικείμενον τῆς ἀπεργίας δὲν ὑπάρχει, οὔτε ὑπὸ τὴν μίαν οὔτε ὑπὸ τὴν ἄλλην μορφήν εἰς τὴν σχέσιν τοῦ δημοσίου υπαλλήλου. Ἴδού διατὶ ἡ ἀπεργία τῶν δημοσίων υπαλλήλων δὲν ἔμπορει νὰ ἔχῃ παρὰ μόνον μίαν ἐκδήλωσιν ἀλληλεγγύης, μίαν ἐκδήλωσιν διαμαρτυρίας.

Εἰς ὅλα τὰ προηγμένα κράτη καὶ εἰς ἐκεῖνα ποὺ περιλαμβάνεται ἡ συνταγματικὴ ἀπαγόρευσις, ἡ ὁποία συμπεριλαμβάνεται καὶ εἰς τὸ δικὸν μας Σύνταγμα, τὸ ὁποῖον, διαφωνοῦντος τότε τοῦ Συναγερμίου, ἐψηφισαμεν ἡμεῖς ὡς Κυβέρνησις ΕΠΕΚ - Φιλελευθέρων, γίνονται ἀπεργίαι διαμαρτυρίας καὶ γίνονται ἀνεκταὶ ἀπὸ ὄλους αἱ ἀπεργίαι διαμαρτυρίας, ἀλλὰ εἶναι ἀπεργίαι

διαμαρτυρίας 24 ὥρων. Τὸ ἴδιον θὰ συμβῆ τὴν 25ην Φεβρουαρίου εἰς τὴν Γαλλίαν, θὰ γίνῃ μία ἀπεργία 24 ὥρων. Εἶναι μία προσπάθεια καλύτερεύσεως τῆς τύχης μιᾶς κατηγορίας υπαλλήλων, προσπάθεια ἡ ὁποία εἶναι καθ' αὐτὴν ἰερά, προσπάθεια τῆς ὁποίας ἀναγνωρίζει τις ἀνεξαρτήτως τοῦ συγκεκριμένου γεγονότος, τὴν ἠθικὴν βάσιν. Ἀλλὰ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον δὲν εἶναι δυνατόν κανένα εὐνομούμενον Κράτος νὰ ἀναγνωρίσῃ εἶναι τὸ μέσον τῆς ἀπεργίας μακρῶς διαρκείας ὡς τρόπον ἐκβιασμοῦ. Κατὰ τίνος; Ἡ εἶναι ἡ ἀπεργία ὑπόλοιμα τῆς παλαιᾶς θεωρίας τοῦ Σορέλ περὶ τῆς ἀπεργίας ὡς ἐπαναστατικὸν μέτρον, τὸ ὁποῖον δὲν συμβαίνει ἐν προκειμένῳ, διότι οἱ ἐκπαιδευτικοὶ κάθε ἄλλο παρὰ νὰ ἐπαναστατήσῃ ἐσκέπησαν ἢ εἶναι ἄσκοποι καθ' ἑαυτὴν καὶ ἀκριβῶς αὐτὸ τὸ ἄσκοπον εἶναι ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἐδημιούργησεν αὐτὴν τὴν παραποίησιν τῆς λειτουργίας τοῦ θεσμοῦ, διότι θεσμοὶ εἶναι οἱ σχέσεις μεταξὺ τῶν υπαλλήλων καὶ τοῦ Κράτους. Ὑπῆρξεν ἓνα φαινόμενον λυπηρὸν ἡ ἀπεργία τῶν ἐκπαιδευτικῶν, λυπηρὸν πρῶτον δι' αὐτοὺς, καὶ τονίζω καὶ πάλιν ὅπως τὸ ἐτόνισα καὶ διαρκούσης τῆς ἀπεργίας, ὅτι δὲν ἠττήθησαν οἱ ἐκπαιδευτικοί, οἱ ἐκπαιδευτικοὶ ἀπεργήσαντες, ἐπὶ τόσας ἡμέρας παραβιάσαντες τὸ Σύνταγμα, ἔβλαψαν τοὺς ἑαυτοὺς των καὶ τὸ Κράτος. Ἀλλὰ ἀπὸ τὴν ἄλλην μεριά εἰδείξαν μίαν ἐνότητα, ἡ ὁποία εἶναι πρὸς τιμὴν ὀχι τῶν ἐκπαιδευτικῶν ὡς ἀπεργούντων, ἀλλὰ τῶν ἐκπαιδευτικῶν ὡς μιᾶς ὁλότητος.

Δὲν ἐπιθυμῶ οὔτε ἐπεθύμησε ποτὲ ἡ Κυβέρνησις τὴν ἥτταν τῶν ἐκπαιδευτικῶν. Δὲν ἐπιθυμῶ οὔτε ἐπεθύμησε ποτὲ ἡ Κυβέρνησις τὴν διάσπασιν καὶ τὴν διάλυσιν τῶν Σωματείων των, οὔτε πρόβη εἰς κανένα ἀνάλογον μέτρον, ὅπως προέβη τὸ 1931 ὁ Ἐλευθέριος Βενιζέλος, ἔχων νὰ ἀντιμετωπίσῃ τὴν ἀπεργίαν τῶν δημοσίων υπαλλήλων. Ἀλλὰ λυπεῖται βαθύτατα, καὶ νομίζω, ὅτι σήμερον λυποῦνται καὶ οἱ ἐκπαιδευτικοὶ διὰ τὴν περιπέτειαν αὐτὴν, τῆς ὁποίας ὄλοι πρέπει νὰ προσπαθῆσωμεν τὸ ταχύτερον νὰ ἐξαλειφθοῦν ὅλα τὰ ἴχνη. Οἱ ἐκπαιδευτικοὶ εἶναι οἱ συνεργάταις τῆς πολιτείας καὶ λόγῳ τοῦ ἀριθμοῦ των καὶ λόγῳ τῆς ἀποστολῆς των ἀνήκουν εἰς τὴν πρώτην γραμμὴν τῶν συνεργατῶν. Ἐὰν δὲν ἦτο δυνατόν νὰ ἱκανοποιηθοῦν ἐπὶ τοῦ παρόντος αἱ ἀξιώσεις των, ὅπως σὰς ἐξηγήσεν ὁ συνάδελφός μου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν, ὁ ὁποῖος σὰς ἀνέλασε τὸν τρόπον τῆς ἀντιμετώπισεως τῶν δημοσίων υπαλλήλων ἀπὸ τὸν προϋπολογισμὸν, ἀλλὰ σὰς ἀνέλασεν ἀκόμη καὶ τὴν πολιτικὴν τὴν Κυβερνήσεως, ἡ ὁποία δὲν εἶναι ἡ πολιτικὴ τῆς ἐρπούσης γενικῆς ἀνατιμήσεως, ἡ ὁποία δὲν εἶναι ἡ πολιτικὴ τῆς

τιμηματικῆς ἀνατιμήσεως, ἡ ὁποία εἶναι ἐντονωτέρα ἀπὸ τὴν ἐρπούσαν. Ἐπωφελοῦμαι αὐτῆς τῆς εὐκαιρίας διὰ νὰ εἶπω εἰς τὸν ἀγαπητὸν Ἀρχηγὸν τῶν Προοδευτικῶν, ὅτι ἡ πανάκεια τοῦ ἐνιαίου μισθολογίου, φοβοῦμαι, ὅτι δὲν εἶναι ἀρκετὴ διὰ νὰ λύσῃ τὸ πρόβλημα. Ἐνιαῖον μισθολόγιον ἔχει καὶ ἡ Γαλλία, ἐνιαῖον ἔχει καὶ ἡ Ἰταλία, ἐνιαῖον τίθεται τὸ θέμα τῶν ἀμοιβῶν τῶν ἐκπαιδευτικῶν, διότι ὑπάρχουν δύο παράγοντες.

Ὁ πρῶτος εἶναι ἡ ἀξιολόγησις μέσα εἰς τὸ ἐνιαῖον μισθολόγιον τῶν διαφόρων κλάδων τῆς δημοσίας υπαλληλίας καὶ τὸ δεύτερον εἶναι ὁ ἀριθμὸς, ὁ ὁποῖος ὅσον καὶ ἐὰν θέλωμεν νὰ παραγωνρίζωμεν τὴν σημασίαν του παίζει καὶ εἰς τὰ κράτη καὶ εἰς τοὺς υπαλλήλους καὶ εἰς τὰ κόμματα μεγάλον ρόλον. Νομίζω, ὅτι δικαιοῦμαι νὰ ζητήσω ἀπὸ τοὺς ἐκπαιδευτικούς νὰ πιστεύσωσιν, ὅτι ἡ ἀπεργία ὑπῆρξε μίαν παρένθεσιν, ποῦ πρέπει νὰ ξεχάσωμεν ὄλοι. Δικαιοῦμαι νὰ τοὺς εἶπω, ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἐξακολουθεῖ νὰ τοὺς θεωρῇ πρῶτους συνεργάτας τῆς, ὁ δὲ Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας, λόγῳ ἀρμοδιότητος, κοτ' ἔσχαλῃν τοὺς θεωρεῖ καὶ ἀγαπητοὺς τοῦ φίλους.

Ἀλλὰ ἡ ἐπιστράτευσις, κ. Μπρεδέμα, εἰς τὴν Ἑλλάδα, γίνεται, ἡμποροῦμεν νὰ τὴν κάωμεν μετὰ τὸ μέτωπον ὑψηλά, διότι δὲν εἶναι ἐπιστράτευσις τῶν χωρῶν ἐκείνων, αἱ ὁποῖαι διδουν οὐσιαστικὸν περιεχόμενον εἰς τὴν ἐπιστράτευσιν. Ποῦ τὴν εἶδατε τὴν ἐπιστράτευσιν; Εἶδατε κανένα ἐκβιασμόν; Ἡ ἐπιστράτευσις ἦτο ἡ χρυσὴ γέφυρα τοῦ τερματισμοῦ τῆς ἀπεργίας καὶ ἐγινε χωρὶς ἀπειλᾶς, χωρὶς νὰ ὑπάρχῃ καμμία προσπάθεια ἐξαναγκασμοῦ. Ἐγίνεν ἀπὸ ἀνθρώπων γνωρίζοντας τὴν ἐξέλιξιν τῆς κοινωνικῆς ψυχολογίας καὶ γνωρίζοντας νὰ ἀναμένουν τὴν στιγμήν ποῦ μετὰ τοὺς ὀλιγοτέρους ψυχικὸς τραυματισμοὺς θὰ ἐκτελέσωσιν τὸ βασικόν των καθήκον, τὸ ὑποῖον εἶναι ἡ διατήρησις τῆς ἐνότητος τῆς πολιτείας καὶ ἡ προστασία τοῦ κύρους τοῦ Κράτους καὶ τῶν συμφερόντων τοῦ λαοῦ. (Χειροκροτήματα).

Δὲν ἐταπεινώθησαν οἱ ἐκπαιδευτικοί, καὶ τὸ γνωρίζουν οἱ ἐκμεταλευταὶ τῆς προσπάθειάς αὐτῆς, ἐκεῖνοι ποῦ ἐνόμισαν, ὅτι θὰ γίνον στρατιῶται τῶν ἀκατονόμαστων σκοπῶν των, τοὺς ἐταπεινώσαν (χειροκροτήματα).

Ὁποῖας ἐπέβαλεν ὁ Ἐλευθέριος Βενιζέλος τὸ 1931 καὶ τὰς ὁποῖας ἐπέτρεψεν ὁ κ. Σοφοκλῆς Βενιζέλος τὸ 1951 - 1952 νὰ ἐπιβάλλῃ ἡ Τράπεζα Ἀθηνῶν, νὰ γίνον δηλαδὴ ἀπολύσεις. Καὶ ἡ τρίτη ἡ ἀκίνδυνος, ἡ χρυσὴ γέφυρα, ἦτο ἡ πολιτικὴ ἐπιστράτευσις. Ποῖος θὰ κατηγορήσῃ τὴν Κυβέρνησιν ὅτι ἐπέβαλε τὴν ὁδὸν τῆς

συνδιαλλαγῆς ἀναλαμβάνουσα ἔστω τὸ βῆρος αὐτοῦ τοῦ μέτρου, τὸ ὁποῖον δὲν ἦτο δυνατόν δυστυχῶς νὰ ἀποφευχθῇ;

Π. Λυκουρέζος

τ. Ὑπουργὸς καὶ Βουλευτῆς τοῦ κόμματος τῶν Προοδευτικῶν.

Διότι ἀποτελεῖ πολὺ εὐθυνὴν δημαγωγίαν νὰ λέγεται ὅτι ἡ ἐπιστράτευσις τῶν ἐκπαιδευτικῶν ἀπετέλεσε τὴν χρυσὴν γέφυραν καὶ ὅτι τάχα με ἀνοικτὰς τὰς ἀγκάλας ὁ κ. Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας ὑπέδεχθη τοὺς ἐκπαιδευτικούς ἐπανελθόντας εἰς τὸ ἔργον των. Λησμονεῖ, ὅτι εἶναι καὶ αὐτὸς μαζί με τὴν Κυβέρνησιν ὑπευθύνος, διότι ἐφθασεν εἰς τὸ σημεῖον οἱ ἐκπαιδευτικοὶ νὰ προβοῦν εἰς τὸ ἔσχατον μέσον τῆς ἀπεργίας καὶ λησμονεῖ ὅτι εἶναι βαρῦτατα ὑπεύθυνος, διότι καὶ αὐτὸς ἐνέκρινε τὸ μέτρον τῆς ἐπιστρατεύσεως, μέτρον τὸ ὁποῖον ἀπέκλεισεν χρυσὴν γέφυραν, ἀλλὰ τὸ ὁποῖον δὲν ἀπέτελεσεν τίποτε ἄλλο παρὰ τὴν «ψυχικὴν ἐκτέλεσιν» τῶν ἐκπαιδευτικῶν τῆς Μέσης καὶ Στοιχειώδους ἐκπαίδευσσεως. Καὶ ἠθέλησε καὶ ἐν τούτῳ τῷ σημείῳ ἐκεῖνοι, ποῦ νομίζουσι ὅτι εἶναι δυνατόν οἱ ἐκπαιδευτικοὶ νὰ γίνον ἀντικείμενον ἀνθρωπῶπων, ποῦ εἰς ἄλλα ἀποβλέπουσι.

Ὅχι, κύριοι, δὲν ἐταπεινώθησαν, οἱ ἐκπαιδευτικοὶ βγήκαν μετὰ τὸ μέτωπον ὑψηλά ἀπὸ τὴν περιπέτειαν καὶ τοὺς τὸ ἀναγωνίζετο ἡ πολιτεία καὶ τοὺς ἀντιμετωπίζει ὡς φίλους καὶ ὡς συνεργάτας. (Χειροκροτήματα).

Ἄς ἐπανέλθωμεν εἰς τὴν Παιδείαν. Ἀπειροὶ εἶναι αἱ περιπτώσεις, ὄχι τῆς ἐκτελέσεως τῆς πολιτικῆς ἐπιστρατεύσεως, ἀλλὰ τῆς ἀπειλῆς τῆς πολιτικῆς ἐπιστρατεύσεως, εἶναι δὲ πρὸς τιμὴν τοῦ Ἀρχηγοῦ τῶν Προοδευτικῶν ὅτι προχθές, ὀμιλῶν ἀπὸ τοῦ βήματος, εἶπε, δὲν γνωρίζω τί θὰ ἔκαμε ἐὰν ἦμην εἰς τὴν ἴδιαν θέσιν. Ἐγὼ γνωρίζω τί θὰ ἔκαμε, θὰ ἔκαμε ὅτι ἐκάμαμεν καὶ ἡμεῖς καὶ ἄς διαφωνοῦν οἱ φίλοι, οἱ ὁποῖοι κατέκριναν τὴν πολιτικὴν ἐπιστράτευσιν. Τί ἠθέλατε κύριοι νὰ κάωμεν; Νὰ ἀπολύσωμεν; Τρεῖς δρόμοι ὑπῆρχον, ἢ νὰ ἐξευτελισθῇ τὸ Κράτος ὑψωθροῦν καὶ ὄχι μόνον νὰ ἐξευτελισθῇ, ἀλλὰ νὰ εὐρεθῇ καὶ πρὸ μιᾶς οἰκονομικῆς ἀδυναμίας, διότι ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν σὰς ἀνέπτυξε, δὲν ἔχω καμμίαν ἀρμοδιότητα εἰς τὸ θέμα οὔτε ἐγὼ δύναμαι νὰ κρίνω ἐὰν ἦδύνατο ἢ δὲν ἦδύνατο ὁ προϋπολογισμὸς νὰ δώσῃ αὐτὰς τὰς αὐξήσεις ἢ ἄλλας. Ἐγὼ ἠύχουμην νὰ ἦδύνατο, ἀλλὰ δὲν ἦτο δυνατόν νὰ δώσῃ. Ἀλλὰ ἡ ἐπρεπε νὰ γίνῃ αὐτὸ ἡ ἐπρεπε νὰ ἐπιβληθῶν ἄλλαι κυρώσεις, αἱ κυρώσεις, τὰς νὰ ἀποδώσῃ ἄλλην ἔννοιαν εἰς ὅσα εἶπεν ὁ ἀρχηγὸς τῶν Προοδευτικῶν χθές. Δὲν πρόκειται νὰ ἐπεκταθῇ ἐπὶ τοῦ σημείου αὐτοῦ

ΨΗΦΙΣΜΑ

ΤΗΣ Ι' ΓΕΝΙΚΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ ΤΗΣ Α.Σ.Γ.Μ.Ε.

Ἡ Γ' ετήσια Γεν. Συνέλευσις τῆς Ἀνωτάτης Συνομοσπονδίας Γονέων Μαθητῶν Ἑλλάδος, συνελθούσα τὴν 17ην-18ην Φεβρουαρίου 1963 ἐν τῇ αἰθούσῃ τελετῶν τοῦ Ἰου Δημοτικοῦ Σχολείου Παγκρατίου Ἀθηνῶν πρὸς συζήτησιν καὶ λήψιν ἀποφάσεων ἐπὶ τῶν θεμάτων τῆς ἡμερησίας διατάξεως, ἀκούσασα τῶν ὁμιλητῶν καὶ ἐκπροσώπων τῶν ἐπαρχιῶν ἀναπτυξάντων τὰ ἀπασχολούντα τοὺς Συλλόγους Γονέων Μαθητῶν θέματα, τὴν συνέχουσιν τοὺς γονεῖς κατάθλιψιν ἐκ τῆς ὑφισταμένης ἀπαραδέκτου καταστάσεως τῆς Παιδείας, τὴν τηρήσαντες ἐπὶ τοῦ βίου θέματος «Παίδεια», τὸν τρόπον ἐπαναλειουργίας τῶν Σχολείων καὶ τὰς βαρυτάτας ἐκ τῆς ἀπεργίας ἐπιπτώσεις, ἐπὶ τῆς σπουδαζούσης νεολαίας, παμφηφεί καὶ ὁμοφώνως.

Συνέχεια ἐκ τῆς 10ης σελίδος

κ. Πρόεδρε, ἀλλὰ θέλω τοῦτο μόνον νὰ εἶπω, ὅτι ἐὰν ἐκυβέρνα ὁ Ἀρχηγὸς τῶν Προοδευτικῶν, δὲν θὰ ὑπῆρχε περίπτωση οἱ Ἐκπαιδευτικοὶ τῆς Μέσης καὶ Στοιχειώδους ἑκπαιδεύσεως νὰ ἀναγκασθοῦν νὰ καταφύγουν εἰς ἀπεργίαν.

Ὡμίλησον καὶ περὶ τοῦ ἐνιαίου μισθολογίου ὁ κ. Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας. Καὶ ἐκεῖ φαίνεται δὲν ἀντελήφθη ἢ δὲν ἠθέλησε νὰ ἀντιληφθῇ τὶ εἶπεν ὁ ἀξίτιμος Ἀρχηγὸς τῶν Προοδευτικῶν. Οὐδαμῶς ὑπεστήριξεν ὁ κ. Μαρκεζίνης, ὅτι τὸ ἐνιαῖον μισθολόγιον ἀποτελεῖ τὴν πανάκειαν. Ὁ κ. Μαρκεζίνης εἶπεν, πρὸ τῶν προβλημάτων, τὰ ὅποια προκαλεῖ τὸ ἰσχυρὸν σύστημα τῶν παροχῶν πρὸς διαφόρους κλάδους διαφόρων ἐπιδομάτων καὶ τοῦ ἀδιεξοδου εἰς τὸ ὅποιον κατάληγει τὸ ἐνιαῖον μισθολόγιον, ἀπομακρύνει ἀπὸ τὸ ἀδιεξοδον, διὰ τὸ ὅποιον ὑπεύθυνος εἶναι ἡ Κυβέρνησις διὰ τῆς ἀστόχου πολιτικῆς τὴν ὅποιαν ἐφήρμοσεν ἀπὸ τὸ 1955, ἐγκαταλείψασα τὸ ἐνιαῖον μισθολόγιον. Καὶ ἔθεσε ὁ κ. Ὑπουργὸς τὸ ἐρώτημα. «πρέπει ὅλοι νὰ συζητήσωμεν, ὅλοι νὰ ἀποφασίσωμεν εἶπε», τί πρέπει νὰ διδάσκονται τὰ Ἑλληνόπουλα. Κύριε Πρόεδρι, μετὰ 7 1/2 ἔτη διακυβερνήσεως τῆς Χώρας, ἀκούομεν ἀπὸ τοῦ ἐπισημοῦ στόματος τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας ὅτι τώρα πρέπει νὰ ἀποφασίσωμεν, ὅτι τώρα ἐρευνᾷ ἡ Κυβέρνησις τί πρέπει νὰ διδάσκονται τὰ Ἑλληνόπουλα. Ὡστε ἐπὶ 7 1/2 δλόκληρα ἔτη δὲν ἠδυνήθη ἡ Κυβέρνησις τῆς Ε.Ρ.Ε. νὰ γνωρίζῃ ποῖαν κατεύθυνσιν θὰ δώσῃ εἰς τὴν Μέσιν καὶ Στοιχειώδη παιδείαν.

Ἀποφασίζει

1ον) Διαδηλοῖ τὴν ἀνένδοτον ἀπόφασιν τῆς, ὅπως τὸ θέμα «Παίδεια» ἐξετασθῆ μετὰ ῥεαλισμὸν καὶ γενναιότητα παρὰ τῆς Πολιτείας καὶ ἐξευρεθοῦν ὀλοκληρωμέναι λύσεις, ἐγγυώμεναι ἀσφαλῆ προαγωγὴν τοῦ πνευματικοῦ καὶ μορφωτικοῦ ἐπιπέδου τῆς σπουδαζούσης νεότητος καὶ ἀγωγῆς αὐτῆς.

2ον) Ἀναγνωρίζῃ τὸ θέμα «Παίδεια» ὡς ὑπερτάτην ἔθνικὴν ἀνάγκην καὶ εἰς τὸ κεφάλαιον τῶν ἐπενδύσεων καὶ τοῦ ἔθνικοῦ προπολογισμοῦ τῆς παραχωρήσῃ τὴν πρῶτην θέσιν.

3ον) Νὰ καταβάλῃ ὑπερτάτην προσπάθειαν, ὅπως μὲ μέτρον τὴν ἴσην μεταχειρίσιν ἱκανοποιήσῃ τὰς οἰκονομικὰς διεκδικήσεις τῶν ἐκπαιδευτικῶν.

4ον) Νὰ ἄρῃ τὴν πολιτικὴν ἐπιστράτευσιν τῶν ἐκπαιδευτικῶν, ἥτις, ἀνεξαρτήτως σκοπιμότητός τῆς, ἐφεξῆς παρατεινομένη τραυματίζει τὴν ἀξιοπρέπειαν τῶν ἐκπαιδευτικῶν, ἐπιδρᾷ ὀλεθριῶς εἰς τὴν ἐνάσκησιν τῆς ὑψηλῆς τῶν ἀποστολῆς, ἐπενεργεῖ ἀντικαταγωγικὰ, ζημιώνει τὴν ἀγωγὴν τῶν Ἑλληνοπαίδων καὶ ἐκθέτει τὴν πνευματικὴν καὶ δημοκρατικὴν παράδοσιν τῆς χώρας μας.

5ον) Ἀπαιτεῖ τὴν ἄμεσον ἐφαρμογὴν τοῦ ὄργανισμοῦ περὶ διδακτηρίων, διότι βασισμὸς πιστεύει ὅτι ἡ ὑφισταμένη κατάστασις ἐπενεργεῖ, οὐ μόνον ἀνασχετικὸς εἰς τὴν πνευματικὴν καὶ ἠθικὴν προαγωγὴν τῆς σπουδαζούσης νεότητος, ἀλλὰ καὶ ἐγκυμονεῖ δυσπεριγράπτους κινδύνους εἰς τὴν ὑγίαν καὶ σωματικὴν ἀκεραιότητά τῆς.

6ον) Ἀπαιτεῖ τὸν ἐξοπλισμὸν τῶν Σχολείων μὲ πλήρη καὶ σύγχρονα ἐποπτικὰ μέσα καὶ μέσα μορφωτικῆς ψυχαγωγίας.

7ον) Ὑποβάλλει εὐχὴν, ὅπως ἐξευρεθῇ τρόπος ἀσφαλτοῦς ἐνωστικῆς παιδονομίας πρὸς ἀνάσχεσιν πάσης ἠθικῆς παρεκτροπῆς τῆς νεότητος.

8ον) Ἀξιοῖ ὅπως ἐνασκήται συνεχῆς καὶ αὐστηρότατος ἐλεγχος παρὰ τῶν ἀρμοδίων ὀργάνων ἐπὶ τῶν πάσης φύσεως θεαμάτων καὶ ἐντύπων, ἅτινα διαλαμβάνουν θέματα καὶ εἰκόνας ἐπιβλαβεῖς εἰς τὴν πνευματικὴν, ἠθικὴν προαγωγὴν τῆς νεότητος καὶ ἀγωγὴν τῆς.

9ον) Ἀπευθύνει ἐκκλησίαν πρὸς τοὺς ἐκπαιδευτικούς λειτουργούς, ἵνα ἐπιδειξώσιν πνεῦμα μεγαλυτέρας ἐγκαρδιότητος καὶ δημιουργικῆς συνεργασίας μετὰ τῶν συλλόγων Γονέων, ἐντείνουσι τὰς προσπάθειαι τῶν ἐπὶ τῷ τέλει ἀποτελεσματικώτερας ἐπιστημονικῆς καὶ παιδαγωγικῆς ἀποδόσεως καὶ ἐπιμορφώσεως τῶν, ἐν ὄψει εἰσόδου τῆς χώρας μας εἰς τὴν Κοινὴν Ἑυρωπαϊκὴν ἀγορᾶν.

10ον) Ἐξουσιοδοτεῖ τὴν εἰδικῶς ἐκλεγείσαν ἐκ τῆς γενικῆς συνελεύσεως ἐπιτροπὴν, ἵνα ἐπιδώσῃ τὸν παρὸν ψήφισμα. α) Πρὸς τὴν Α. Μ. τὸν Βασιλέα, β) Ἐξο-

χότατον κ. Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως, γ) κ. κ. Ὑπουργοὺς Ἐθν. Παιδείας, Οἰκονομικῶν, Πρόεδρον Βουλῆς καὶ Βουλευτὰς τῆς Χώρας, δ) κ. Πρόεδρον Ο. Α. Μ. Ε. καὶ ε) κ. Πρόεδρον Δ. Ο. Ε.

ΕΝΤΟΛΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΩΝ ΚΑΙ ΝΗΠΙΑΓΩΓΩΝ ΔΩΡΙΔΟΣ

Ὁ ὑπὸ τῆς ἀδικίας τῆς Κυβερνήσεως ἐπιβληθεὶς ἀγὼν ἔληξεν. Ἦτο μακρὸς καὶ ὑπῆρξε τραχὺς. Ὅμως καὶ διὰ τοῦτο τόσοσιν μεγαλειώδης ἡ ἠθικὴ νίκη μας! Διὰ τοῦτο συγχαίρομεν ἀπαντας! Καὶ τοὺς καλοῦμεν νὰ ἀδιαφορήσιν εἰς τὰ τὰ βίαια τῆς Κυβερνήσεως μέτρα καὶ μὲ ὀδῶν τὴν διδασκαλικὴν τῶν συνειδησιν νὰ ἐργασθοῦν ὀλοψύχως διὰ τὴν πρόδον τῆς νεολαίας. Ἄς μὴν ἀφήσιν τὴν πικρίαν τῶν νὰ ὀδηγήσῃ τὰ βήματα τῶν! Θὰ ἔλθῃ καὶ ἡ ὥρα τῆς ἀνταποδόσεως. Πάντοτε ἰσχύει τὸ ἀρχαῖον «Ἔσσετ' ἡμᾶρ».

Ἄς προσπαθήσιν νὰ βελτιώσιν ἑαυτοὺς. Ἄς ἐργασθοῦν μὲ ζήλον! Ἄς ρίψουν τὸ βλέμμα τῶν πρὸς τὴν γλυκυτάτην μορφήν Ἐκείνου, ποῦ ἐσταυρώθη διὰ τὴν ἀνθρωπίνην κακότητα! Καὶ ἄς βαδίσουν ἐμπρὸς μὲ τὸ κεφάλι ψηλά!

Ὅμως ἡ Διοίκησις νομίζει ὀρθὸν νὰ ὑπομνήσῃ τίς καὶ νὰ καλέσῃ ἀπαντας εἰς αὐκοκριτικὴν. Καιρὸς νὰ ἀνατάμῃ καθεὶς τὴν στάσιν του καὶ νὰ διδαχθῇ διὰ τὸ μέλλον!

1. Ἡ μεγάλη πλειοψηφία ἀπήργασεν. Καὶ εἰμεθα ὑπερήφανοι διὰ τοῦτο ἀφοῦ μάλιστα τὰ διδασκαλικά νειάτα κρατοῦν τὴν πρωτοπορείαν...

2. Διερωτώμεθα ὁμως: Διατί τινὲς ἐγκατέλειψαν εἰς τὸ μέσον τοῦ δρόμου τὴν μάχην; Διατί νὰ προσθέσιν εἰς τὴν παρανομίαν καὶ τὴν δειλίαν; διατί νὰ προδώσιν - προδοσία δὲν λέγεται, ἢ πράξις τῶν στὸν πόλεμο; - τοὺς συναγωνιστὰς τῶν; καὶ πῶς ἐλησμόνησαν, ὅτι καὶ αὐτὸς ὁ λιτότατος τῶν Ἀθηναίων ὄρκος ὀλοκληρον παράγραφον ἀφιέρωνε διὰ τὴν συμπαράστασιν τῶν συμπολεμιστῶν; Καὶ πῶς ἀντίκρυσαν τοὺς μαθητὰς καὶ τὸν κόσμον, χωρὶς τὸν φόβον ν' ἀκούσιν τὴ θεικὴ ἐρώτησι «**Καὶν! Καὶν! ποῦ εἶναι ὁ Ἄβελ**»; Καὶ ἐὰν ἡμεῖς - οἱ προδοθέντες - ἀπελυόμεθα, ὁ ἐπιτάτης τῆς προδοσίας δὲν θὰ τοὺς ἐβάρυνε πάντοτε; Καὶ δὲν δοκιμάζουσι κάποιο ὄχι καὶ τόσο κολακευτικὸ συναίσθημα λαμβάνοντες τὰ 15θῆμερα μισθὸν τῆς προδοσίας;...

Μετὰ συναδελφικῶν χαιρετισμῶν ὁ Πρόεδρος ὁ Γραμματεὺς Ι. Κ. ΘΑΝΟΣ Κ. ΜΠΡΟΥΜΑΣ ὁ Ταμίας Δ. ΔΑΣΚΑΛΟΠΟΥΛΟΣ

Τὰ Μέλη
Κ. ΓΡΗΓΟΡΟΠΟΥΛΟΣ
Η. ΚΟΚΑΛΙΑΣ

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΠΕΡΙΦ. ΚΑΛΥΜΝΟΥ

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Συλλόγου μας αἰσθάνεται τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ἀποτείνῃ πρὸς πάντας ὑμᾶς θερμὸν καὶ ἐγκάρδιον χαιρετισμὸν καὶ νὰ ἐκφράσῃ τὴν ἀπόλυτον εὐαρέσκειάν του, συγχαίρον πάντας ὑμᾶς, διὰ τὴν ἐπιδειχθεῖσαν ἀπαράμιλλον ἀξιοπρέπειαν, διατρανωθεῖσαν διὰ τῆς ἀκάμπτου δειλήσεως, πρὸς διεκδίκησιν τῶν δικαίων αἰτημάτων τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ κόσμου.

Ἀπεδειξαμεν διὰ ταύτης, ὅτι τὰ ἠθικὰ διδάγματα, τὰ ὅποια προσπαθοῦμεν νὰ ἐμφυσῶμεν εἰς τὰς τρυφεράς ψυχὰς τῶν μαθητῶν μας, πρῶτοι ἡμεῖς ἔχομεν ἐνστερνωθεῖ οὐχὶ μόνον διὰ λόγον, ἀλλὰ καὶ δι' ἔργων.

Ἐπερηφανεύομεθα διὰ τοῦτο καὶ χαίρομεθα διαπιστοῦντες τὸ γεγονός, ὅτι ὀλοκληρὸς ἡ ἐκπαιδευτικὴ οἰκογένεια, ἐλάυνε τὰ ὑπὸ τοῦ ἴδιου ὑψηλοῦ φρονήματος, ἀπαραίτητον διὰ τὴν εὐδωσιν πάσης προοπαθείας εὐγενούς ἀγώνος.

Εἰμεθα βέβαιοι, ὅτι καὶ αὐτὴ ἡ Πολιτεία μὲ τὴν ὅποιαν ἀντεδικήσαμεν, θὰ αἰσθάνεται ὑπερηφάνειαν διὰ τοὺς ἐκπαιδευτικούς τῆς, εἰς τοὺς ὁποίους ἐνεπιστεῦθη τὴν ὑψίστην ἀποστολὴν τῆς διαπαιδαγωγώσεως τῶν πολιτῶν τῆς αὔριου.

Πανηγυρίζοντες τὴν ἠθικὴν αὐτὴν νίκην, δὲν θὰ ἀσχοληθῶμεν μὲ τοὺς ἐλαχίστους ὀλιγοψύχους καὶ ραθύμους. Ἐν πάσει περιστάσει, ἀφήνομεν εἰς τοὺς ἴδιους νὰ κρίνουν τὴν πρᾶξιν τῶν, ἐὰν συνάδῃ μὲ τὸ πνεῦμα ἀλληλεγγύης καὶ θυσίας καὶ τὴν διδασκαλικὴν παράδοσιν, ἐν συναρτήσει μὲ τὰ αἰσθήματα ὑπερηφάνειας ἀπὸ τὰ ὅποια τὸ σύνολον τῶν συναδέλφων συνέχει τὰς ψυχὰς τῶν.

Πλήρως ὑπερηφάνειαι καὶ ἰκανοποιήσεως, ἀπευθύνομεν τὸν ὀλοθερμὸν μας χαιρετισμὸν.

Ὁ Πρόεδρος
ΘΕΟΦ. ΤΗΛΙΑΚΟΣ

Ὁ Γραμματεὺς
Ι. ΚΑΣΣΑΡΑΣ

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον

Χρῆστος Παπαδόπουλος
Μιχαὴλ Κουτούζης
Νικόλαος Μπίλλης
Καλοτίνα Κρητικοῦ
Ζωγραφία Μαίλλη

ΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΜΑΣ

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΣΥΜΠΑΡΑ- ΣΤΑΣΕΩΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΑΓΩΝΙΖΟΜΕΝΟΝ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΟΝ ΚΛΑΔΟΝ

Πλήν των εις τὸ προηγούμενον φύλλον τοῦ «Διδ. Βήματος» ἐνισχυτῶν τοῦ ἀγῶνος τῶν Διδασκάλων, καὶ οἱ κατωτέρω προσέφερον τὰ ἐναντι ἀναγραφόμενα ποσά, ἅτινα δὲν παρέστη ἀνάγκη νὰ εἰσπραχθοῦν:

α) Πανελληνίως Ἐνωσις Ἐφοριακῶν Ὑπαλλήλων (δάνειον) δραχ. 10.000, καὶ β) Βιβλιοπωλεῖον Λουκοπούλου (δάνειον) δραχ. 2.000.

ΠΡΟΑΓΩΓΑΙ, ΙΔΡΥΣΕΙΣ ΣΧΟ- ΛΕΙΩΝ, ΔΙΟΡΙΣΜΟΙ ΔΙΔΑ- ΣΚΑΛΩΝ — ΝΗΠΙΑΓΩΓΩΝ

Παρά τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας ὑπεγράφη Διάταγμα ἰδρύσεως καὶ προαγωγῆς 900 Σχολείων καὶ 100 Ν/γείων εἰς διαφόρους Ἐκπαιδευτικὰς Περιφέρειας. Εἰς πλήρωσιν τῶν δημιουργουμένων θέσεων θὰ ἐπακολουθήσουν ἰσάριθμοι διορισμοὶ ἀφοῦ ὅμως πρότερον διενεργηθοῦν αἱ ἀπὸ ΠΥΣΣΕ εἰς ΠΥΣΣΕ μεταθέσεις.

ΠΡΟΚΗΡΥΞΕΙΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΩΝ ΠΡΟΣ ΜΕΤΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΝ ΑΗΜΩΝ ΕΝ Τῷ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙῳ

Ὁ κ. Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 150703/8-2-63 ἀποφάσεώς του, προκήρυξε διαγωνισμόν, ἐνεργηθῆσμενον ἐν Ἀθήναις καὶ Θεσσαλονικῆ κατὰ τὸ πρῶτον δεκάημερον τοῦ προσεχοῦς Ἰουλίου, πρὸς διετὴ μετεκπαιδεύσιν ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Ἀθηνῶν, 60 δημῶν ἐξ ὧν δύνανται νὰ εἶναι διδασκάλισσαι μέχρι τοῦ 1/4.

ΑΠΟΖΗΜΙΩΣΕΙΣ ΔΙ' ΕΡΓΑΣΙΑΝ ΑΝΑΘΕΩΡΗΣΕΩΣ ΕΚΛΟΓΙΚΩΝ ΚΑΤΑΛΟΓΩΝ

Ὡς μᾶς ἐπληροφόρησεν ἡ ἀρμοδία ὑπηρεσία τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν, δι' ὑπογραφείσης ἀποφάσεως, παρέχεται εἰς τὰ μέλη τῶν Ἐνοριακῶν ἐπιτροπῶν, διὰ τὴν ἀπασχόλησιν των εἰς τὴν ἀναθεώρησιν τῶν ἐκλογικῶν καταλόγων, ἀποζημιώσεις ἐκ δραχ. 1.000 ἕως 2.000, ἀναλόγως τοῦ πληθυσμοῦ τῶν πόλεων ἢ χωρίων, τῶν ἐδρῶν των ἐν λόγῳ ἐπιτροπῶν.

ΕΠΑΝΟΡΘΩΣΙΣ

Ἀξ' ἀβλεψίας ἀνεγράφη εἰς τὸ προηγούμενον Διδ. Βῆμα, εἰς τὴν 4ην σελίδα καὶ εἰς τὸ τμήμα Β'. «Δάνεια», ἐκ δραχμῶν 20.000, Ἀνωνόμου Ἐκπαιδευτικοῦ (διδ/λου) ἐνῶ πρόκειται περὶ τοῦ γνωστοῦ συνταξιούχου διδ/λου καὶ συγγραφέως κ. Πέτρου Πα-

παϊωάννου.

ΠΡΟΑΓΩΓΑΙ ΔΙΔΩΝ ΕΙΣ ΤΜΗΜ. Α' ΚΑΙ Β' ΚΑΙ Ν/ΓΩΝ ΕΙΣ ΤΜΗΜ. Β'.

Τὸ Διάταγμα τῆς Προαγωγῆς δ/λων εἰς Τμημ. Α' καὶ Β' καὶ Ν/γῶν εἰς Τμημ. Β' περὶ ὧν ἐγράψαμεν εἰς τὸ προηγούμενον Διδασκαλικὸν Βῆμα, ἐδημοσιεύθη εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 43/16-2-63 Φ.Ε.Κ. Τεύχος Γ'.

ΜΕΤΑΘΕΣΕΙΣ Ν. 20871 (ΠΡΑΞΙΣ 13/1-2-63)

1) Κακάρουλου Δέσποινα ἀπὸ Ἀμπελειῶν Γιαννιτσῶν εἰς 2ον 7θέσιον Γιαννιτσῶν. 2) Κάσσαρη Καλομοῖρα Νέας Μανωλάδας-Λεγαίνων εἰς Προσπτείου Β' Πατρῶν. 3) Κράββαρη Ἀριστοτέλης Ἀγιάτων Β' Ἀρτης εἰς Κωστακίων Α' Ἀρτης 4) Σιγάλα Μαρουσῶ ἀπὸ Λεύκτρων Θηβῶν εἰς 5ον 5θέσιον Θηβῶν. 5) Τσομπανίδου Ἀναστασία Κορινθοῦ Α' Πιερίας εἰς 1ον Κατερίνης. 6) Κακούλιδου Ἐρμοφίλη Σβορώνου Β' Πιερίας εἰς 3ον Κατερίνης. 7) Σπηλιόπουλος Ἀθανάσιος Μελισσάτικων Β' Μαγνησίας εἰς Κεραμίδιον αὐτῆς. 8) Κοντογιάννη Μαρία Πηγαδίων Α' Πατρῶν εἰς 12ον Πατρῶν. 9) Τσιλῆρα Ἀσπασία Φουσατίνης Α' Πατρῶν εἰς 4ον Β' Πατρῶν. 10) Τσέρου Μαρία Ἀναλήψεως Μεσολογγίου εἰς 41ον Γ' Πατρῶν. 11) Παναγοπούλου Δημητρά ἐκ Κρίνων Α' Πατρῶν 19ον Πατρῶν. 12) Κουρῆ Ἀντωνία Αὐγῆς Ἀμαλιάδος εἰς 12ον Πατρῶν. 13) Γεωργούλια Εὐαγγελία Ἀκράτας Αἰγιαλείας εἰς 2ον Πατρῶν. 14) Ζαρουχιάτου Ἀνδριάνα Πουναρίου Πατρῶν εἰς 13ον Πατρῶν. 15) Θεοδορίδου Ἐλπίς ἀπὸ 2ον Ζυγοῦ εἰς 8ον Κεφάλας. 16) Ἰνιωτάκη Σοφία ἀπὸ 1ον Ζυγοῦ εἰς 12ον Κεφάλας. 17) Ἀρβανίτης Κων/νος Ζηρολόφου Παραμυθίας εἰς 1ον Παραμυθίας.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Ἡ Δ.Ο.Ε. βαθύτατα συγκινημένη, εὐχαριστεῖ θερμῶς ὅλους ἐκείνους τοὺς Διδασκαλικοὺς Σύλλογους τῆς χώρας καὶ τοὺς συναδέλφους, οἵτινες ἀπέστειλαν αὐτῇ συγχρητήρια τηλεγραφήματα καὶ ἐπιστολὰς διὰ τὴν ἐπιτυχή ὀργάνωσιν καὶ διεξαγωγὴν τοῦ ἀγῶνος.

ΥΠΟΜΝΗΣΙΣ

Διὰ μίαν ἀκόμη φοράν παρακαλοῦμεν τοὺς κ.κ. συναδέλφους τοὺς ἀποστέλλοντας ἀτομικὰς ἐπιστολὰς πρὸς τὸν Πρόεδρον καὶ λοιπὰ μέλη τῆς Δ.Ο.Ε ὅπως συνημμένως ἀποστέλωσιν καὶ τὸ γραμματόσημον διὰ τὴν ἀπάντησιν, διότι νὰ μὴ, δὲν μένουσιν ἀναπάντητοι καὶ ὅσοι ἐκ τῶν συλλεγμένων δὲν ἀποστέλλουσιν γραμματόσημον, πλὴν ὅμως, τοῦτο γίνεται μετὰ πολλῆς δυσφορίας, ἐκ μέρους τῶν μελῶν τῆς Δ.Ο.Ε. ἐφ' ὅσον ταῦτα ἐπιβαρύνονται μετὰ ἀντίτημον τοῦ γραμματόσημου.

ΕΥΧΕΤΗΡΙΟΝ

Εἰς τοὺς τελέσαντας τοὺς γάμους των ἀγαπητοῦς συναδέλφους Τριανταφυλλίδην Πελοπίδαν μετὰ τῆς Οὐρανίας Μουρατίδου, συγχάρομεν ἐγκαρδίως εὐχόμενοι κατὰ εὐτυχίαν.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Συλλόγου Διδ/λων καὶ Νηπ/γῶν Ἡμαθίας
ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

ΜΙΣΘΟΛΟΓΙΑ ΤΩΝ ΑΝΑΠΛΗ- ΡΩΤΩΝ ΔΗΜΟΔΙΔΑΣΚΑΛΩΝ

Διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 1129/62 ἀποφάσεως τῆς ὁλομελείας τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἐγένετο δεκτὸν ὅτι ἡ Διοίκησις δὲν δύναται νὰ ἀπολύσῃ, ἀμα τῇ λήξει τοῦ διδακτικοῦ ἔτους τοὺς προσωρινούς ἀναπληρωτὰς τοὺς διοριζομένους βάσει των διατάξεων τοῦ διὰ τοῦ Ν 4155/1929 κυρωθέντος Ν.Δ τῆς 22/23-3-1929, τοῦ Α.Ν. 1297/1938, τοῦ Α.Ν. 692/1937, εἰς ἀναπλήρωσιν των ἐν τῷ Παν/μίῳ μετεκπαιδευομένων των ἐν μακρῇ ἀναρρωτικῇ ἀδείᾳ κλπ. διατελούντων δημ/λων, ἀλλ' ὑποχρεοῦται ὅπως διατηρῇ αὐτοὺς ἐν ὑπηρεσίᾳ μέχρι τῆς ἐπιστροφῆς εἰς τὴν θέσιν των τῶν ὑπ' αὐτῶν ἀναπληρουμένων δημ/λων.

Κατόπιν τούτου, διετηρήθησαν ἐν ὑπηρεσίᾳ μέχρι λήξεως τῆς σχολικῆς ἔτους 1961-62 οἱ ἀναπληρωταὶ δημ/λων οἱ διορισθέντες βάσει των ὑπ' ἀριθ. 241349/6-10-61 καὶ 267876/11-11-61 ὑμετέρων ἐγγράφων ὡς κάτωθι:

α) Εἰς ἀναπλήρωσιν των ἐν τῷ Παν/μίῳ Ἀθηνῶν μετεκπαιδευομένων δημ/λων, 66. β) Εἰς ἀναπλήρωσιν των ἐν μακρῇ ἀναρρωτικῇ ἀδείᾳ διατελούντων δημ/λων, 9. γ) Εἰς ἀναπλήρωσιν των εἰς τὸ Ἐξωτερικὸν μετεκπαιδευομένων δημ/λων ὡς ὑποτρόφων τοῦ Ι.Κ.Υ., 5. δ) Εἰς ἀναπλήρωσιν των εἰς τὰ ἀνεγνωρισμένα Ἑλληνικὰ σχολεῖα τῆς Ἀλλοδαπῆς ἀπεσπασμένων δημ/λων, 39. Σύνολον 119.

Παρακαλοῦμεν ὅθεν ὀψωπαράσχητε τὴν ὑμετέραν ἔγκρισιν διὰ τὴν μισθοδοσίαν αὐτῶν καὶ διὰ τὸ ἀπὸ 1 Ἰουλίου 1962 μέχρι των ἡμερομηνίων των ὡς ἀνω ὑμετέρων ἐγγράφων χρονικὸν διάστημα δι' ὃ δὲν ἐμισθοδοτήθησαν οὗτοι, δεδομένου ὅτι διὰ τὸν μετέπειτα χρόνον οὗτοι μισθοδοτοῦνται βάσει των ὑπ' ἀριθ. 277959/23-10-62 καὶ 306790/20-11-62 ὑμετέρων ἐγκρίσεων εἰς τοὺς ἀριθμούς των ὁποῖων περιλαμβάνονται καὶ οἱ ἀνωτέρω.

Ὁ Ὑπουργὸς
Γ. ΚΑΣΙΜΑΤΗΣ

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΠΑΙΔΕΙΑΣ

Ἀριθ. Πρωτ. 139729/1271

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ 2.

Περὶ τοῦ νεωτέρου διευθυντοῦ δημ. σχολείου ὡς Γραμματέως τῆς Ν.Ε.Κ.Α.

Εἰς ἀπάντησιν τῆς ὑπ' ἀριθ. 43/19-11-1962 ἀναφορᾶς σας ἐπὶ τοῦ ἐν θέματι ἀντικειμένου καὶ ἐν συνεχείᾳ τῆς ἐπὶ τούτῳ ἐκδοθείσης - ὑπ' ἀριθ. 411/1962 γνωματεύσεως τοῦ παρ' ἡμῖν Νομικοῦ Συμβουλίου γνωστοποιηθείσης ὑμῖν διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 32429/12-5-1962 ἐγκυκλίου μας γνωρίζομεν ὑμῖν ὅτι ἡ ὁμογένεια καὶ τὸ συμφέρον τοῦ ἔργου των Ν.Ε.Κ.Α. ἀπαιτεῖ ὅπως ὁ ἀπασχ. διοριζόμενος Γραμματεὺς αὐτῆς ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ νεωτέρου εἰς ἡλικίαν διευθυντοῦ δημοτικοῦ σχολείου οὐχ εἰς πάσαν περίπτωσιν διοριζομένου νεωτέρου εἰς ἡλικίαν διευθυντοῦ δημοτικοῦ σχολείου, ἀλλ' ὁσάκις δι' οὐδὲποτε λόγον παρίσταται ἀνάγκη διορισμοῦ Γραμματέως τῆς Ν.Ε.Κ.Α. ὁπότε προσφεύγομεν εἰς τὴν ἀναζητήσιν τοῦ νεωτέρου κατὰ ἡλικίαν.

Ὁ Ὑπουργὸς
Γ. ΚΑΣΙΜΑΤΗΣ

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΧΑΝΙΩΝ

Μετὰ τὸν μεγαλειώδη ἀπεργιακὸν μας ἀγῶνα τῆς 19ης Ἰανουαρίου, ἀγνωστόμεθα ἰδιαιτέραν ὑπερηφάνειαν ἐπικοινωνοῦντες μαζί σας.

Μὲ τὸ μέτωπο ψιλά καὶ τὴν ψυχὴ γεμάτη περηφάνεια στέλνομε πρὸς ὄλους σας τὸ θερμότερον συγχρητήριο χαιρετισμό μας. Ἡ ἀγωνιστικὴ ἀντοχὴ καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ ἀγῶνος, ἡ ἀπόλυτος πειθαρχία σας καὶ ἡ ἐκδηλωθεῖσα γενικὴ μαχητικότης ὄλων εἰς ὅλες τῆς δύσκολες στιγμῆς κρατοῦν τῆς καρδίης μας σὲ διαρκῆ συγκίνησιν.

Εἴμεθα ὑπερήφανοι διότι ἠγήθημεν τοιούτων ἀξίων συναδέλφων. Μὲ τὴν στόσιν σας κατεστήσατε τὸν Σύλλογόν μας ὑπόδειγμα συνδικαλιστικῆς ἀρετῆς εἰς ὅλην τὴν χώραν. Ἄς μὴ ἀμφιβάλλετε πλέον περὶ τῆς ἐπιβολῆς καὶ τῆς δικαιοσύνης τοῦ Κλάδου μας. Τὰ αἰτήματά μας προεβλήθησαν ὅσον ποτὲ ἄλλοτε. Κατεστήσαμεν κοινὴν συνειδήσιν εἰς ὄλους τὸ δίκαιόν μας. Κατωρθώσαμεν ἐπὶ τέλους νὰ ταρᾶζομεν τὸ λιμνάζον τέλμα τῆς ἀδιαφορίας τῶν ὑπευθύνων καὶ τῆς ἀγνοίας τοῦ λαοῦ. Ἐπὶ ἡμέρας τὰ ζητήματά μας ἀπησχόλησαν τῆς προμετωπίδες των ἐφημερίδων πάσης ἀποχρώσεως, οἱ χρονογράφοι ἐκίνησαν ὑπὲρ ἡμῶν μὲ περισσὴν καυστικότητα τὴν γραφίδα των, οἱ σκιτσογράφοι καὶ σατιρογράφοι ἐνεπνεύσθησαν ἀπὸ τὸν ἀγῶνα μας, τὰ πνευματικὰ σωματεῖα ἐνδιεφέρθησαν, οἱ σύλλογοι γονέων μὲ ἀγωνιστικὴν μᾶς συμπαρεστάθησαν, τὰ ἑρτζιανὰ κύματα τῶν Ἑλληνικῶν καὶ ξένων ραδιοσταθμῶν ἀνέβασαν τὸ ζήτημα ὡς τοὺς αἰθέρες, ἡ ἀντιπολιτεῦσις συνέταξεν εἰδικὸν σχέδιον Νόμου ἐπὶ τῶν αἰτημάτων μας καὶ ἡ Κυβέρνησις, μὴ ἀρνούμενη τὸ δίκαιον των διεκδικήσεών μας ἀλλὰ προβάλλουσα ἀδυναμίαν τοῦ Προϋπολογισμοῦ, ἐξέδωκεν ἀπὸ τὸ Βῆμα τῆς Βουλῆς διὰ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας τὸν θαυμασμόν τῆς διὰ τὴν ἐνότητα καὶ τὴν αὐτοπεποίθησιν τοῦ Κλάδου μας. Δικαιούμεθα λοιπὸν νὰ πιστεύομεν ὅτι ἀπετελέσαμεν ἄθλον καὶ ὅτι μικρὸς ἀπομένει ὁ δρόμος μέχρι τῆς δικαιοσύνης μας,

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Τὸν συνάδ. Κάβουραν Μιχ. μνηστευθέντα μετὰ τῆς δεσπ. Νιάτσου συγχάρομεν θερμῶς καὶ εὐχόμεθα σχεῖαν τὴν στέμιν.

Διδ. Σύλλογος Λακεδαιμόνος